

ΚΕΡΑΣΣΟΒΟ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ-ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
Τ Ε Υ Χ Ο Σ 88 - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2003
ΓΡΑΦΕΙΑ: Οδός Κ. ΦΛΩΡΗ 3-5, 113 62 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.-FAX: 210-88.27.296

ΤΟ ΠΕΤΡΙΝΟ, ΣΕ ΣΧΕΔΙΟ «ΑΝΩΜΑΛΟΥ ΜΩΣΑΪΚΟΥ»,
ΟΜΟΡΦΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΜΑΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Ευχές για τις γιορτές	σελ. 1	Σελίδα φιλοξενείας	11
Ανακοινώσεις	2	Τιμητικό αφιέρωμα	20
Τα χωριά της επαρχίας μας	3	Πλανόδιοι Ηπειρώτες τεχνίτες	22
Ορθοδοξία - Ελληνισμός	4	Ιστορική σελίδα	23
Ετήσια Γενική Συνέλευση	5	Κερασοβίτικη ρακή	27
Οι απόδημες Κερασοβίτισσες	6	Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία	29
Πολιτιστικές εκδηλώσεις	7	Κοινωνική ζωή	30
Μια αληθινή ιστορία για το γεφύρι	8	Συνδρομές	31

«ΚΕΡΑΣΟΒΟ» Ιδιοκτησία - Έκδοση : ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

Αγίας Παρασκευής Κονίτσης - Ιωαννίνων

Υπεύθυνος : Ο εκάστοτε πρόεδρος της Αδελφότητας

Συντάκτης : Τάκης Σαμαράς, τηλ.: 210-77.70.556

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Πρόεδρος	: Βασίλης Γκούτσιος	τηλ. 210-22.21.814
Αντιπρόεδρος	: Γιώργος Παπανικολάου	» 210-80.64.197
Γραμματέας	: Κώστας Παπανικολάου	» 210-80.51.696
Ταμίας	: Αποστόλης Γαλάνης	» 210-80.21.837
Έφορος	: Γιώργος Παναγιώτου	» 210-61.41.634
Υπεύθ. πολιτ.	: Ανέστης Κοταδήμος	» 210-24.80.234
Υπεύθ. Τύπου	: Γιάννης Στρατσιάνης	» 210-24.30.933

Θερμή παράκληση σε όσους μας στέλνουν εργασίες για δημοσίευση, τα κείμενα να είναι δακτυλογραφημένα ή με καθαρό γραφικό χαρακτήρα και μόνο απο τη μια πλευρά της κόλλας. Γραπτά δημοσιευμένα ή μη δεν επιστέφονται.

Ανώνυμες επιστολές και κείμενα δεν δημοσιεύονται.

Τα ενυπόγραφα άρθρα δεν σημαίνει ότι εκφράζουν και τις απόψεις του Δ.Σ. της Αδελφότητας.

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΥΡΩ 10 - ΔΟΛ. ΗΠΑ 25 - ΑΥΣΤΡΑΛ.30 - ΜΑΡΚΑ 35

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ: Αδελφότητα Αγ. Παρασκευής Κονίτσης

Κ. Φλώρη 3-5 - 113 62 Κυψέλη, τηλ./fax: 210-88.27.296

**Καλά Χριστούγεννα κι
Ευτυχισμένος ο Καινούργιος Χρόνος
2004**

Ο πρόεδρος, το Δ.Σ. της Αδελφότητας
Αγίας Παρασκευής Αττικής
και η Σύntαξη του περιοδικού μας
για τις γιορτές των Χριστουγέννων
και το νέο έτος 2004

εύχονται απο κοινού σε όλους τους
ΚΕΡΑΣΟΒΙΤΕΣ,-ΤΙΣΣΕΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΑ

Ειρηνικό & Ελπιδοφόρο

το νέο έτος 2004

Τα Δ.Σ. των Αδελφοτήτων Κιάτου, Ιωαννίνων
και του Συναιτερισμού Κοινής Χορτονομής
απο το Χωριό, απευθύνουν απο κοινού
και εύχονται σε όλους τους ΚΕΡΑΣΟΒΙΤΕΣ,-ΤΙΣΣΕΣ
**ΧΑΡΟΥΜΕΝΕΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ
ΚΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ Ο ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΧΡΟΝΟΣ
2004**

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας αρχίζει προσπάθειες επαναδραστηριοποίησης της Τράπεζας αίματος. Θερμά παρακαλεί όλα τα ικανά μέλη της Αδελφότητάς μας που μπορούν να δώσουν λίγο αίμα, να δηλώσουν συμμετοχή, ώστε να ξαναλειτουργήσει και πάλι η τράπεζά μας. Να μην ξεχνούμε το σύνθημα: «λίγο αίμα σώζει μια ζωή συγχωριανού μας». Ενημερώστε την Αδελφότητα προηγουμένως.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Οι νέοι και οι νέες, οι οποίοι έχουν την καταγωγή τους από το Κεράσοβο και πέτυχαν το 2003, κατά τις πανελλήνιες εξετάσεις στα Α.Ε.Ι. και τα Τ.Ε.Ι., παρακαλούνται να επικοινωνήσουν με την Αδελφότητα στα τηλέφωνα: 88.27.296 και 77.70.556

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Μην ξεχνάτε να στείλετε τη συνδρομή σας· σ' αυτή στηρίζεται και η Αδελφότητά μας. Περιμένουμε συνεργασίες για το περιοδικό μας· όλοι μπορείτε να γράψετε κάτι, ειδικά δε από τους νέους και νέες επιστήμονες και φοιτητές.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Τριήμερο αποκριάς στο Κεράσοβο. Αναβίωση εθίμων αποκριάς. Μασκάρεμα, χορός, τραγούδι. Η Αδελφότητα θα μισθώσει λεωφορεία. Για θέσεις αποτανθείτε στην κ. Αν. Κοταδήμου, τηλ.: 210-24.80.234

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η Αδελφότητά μας διατηρεί παραδοσιακό χορευτικό όμιλο από παιδιά, νέους και νέες.

Γράψτε και στείλτε τα παιδιά σας.

Είναι μεγάλη τιμή και καμάρι για το χωριό μας.

Πληρ. στη χορ/σσα Κα Βασιλική Τέλλη-Κοντοζήση. Τηλ.: 210-86.20.682

ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΜΑΣ

Χρόνια τώρα υψώνεται, απελπισμένα όμως, η κραυγή της αγωνίας που κατέχει όλους εμάς τους μεγαλύτερους για το που «πάει» ο γενέθλιος τόπος, το χωριό μας, όπου εκεί είδαμε το πρώτο φώς της ημέρας και κλάψαμε πεινασμένοι, βρεγμένοι και κρυωμένοι-παγωμένοι.

Είναι τρανή η θύμηση της ρίζας μας, του πολύκορφου οικογενειακού δέντρου, του φιλόξενου και ζεστού πατρογονικού σπιτιού, που πάντα εκεί μέσα χτυπούσε δυνατά, ρυθμικά, όλη η τρυφερή καρδιά του κάθε συγχωριανού μας, της κάθε οικογένειας. Εκεί πλάθονταν τα μεγάλα, τα παρήγορα και ελπιδοφόρα όνειρά μας. Οι νέοι έφυγαν, αποδήμησαν είτε στο εξωτερικό, είτε στο εσωτερικό της χώρας, η μοίρα του Ηπειρώτη. Τα χωριά μας ερήμωσαν, τα άγρια θηρία της φύσης ακόμα και το καλοκαίρι κυκλοφορούν στους δρόμους των χωριών μας, αφού δεν υπάρχουν κάτοικοι ή αν υπάρχουν είναι μετρημένοι στα δάχτυλα του ενός χεριού μας.

Μια τέτοια κραυγή αγωνίας, χρόνια τώρα, υψώνει ο Δεσπότης μας, ο Πανάξιος αυτός Λειτουργός του Υψίστου.

Εμείς ευχόμαστε μακροήμερευση ώστε ν' αγωνίζεται για το ακριτικό του ποιμνιο, αυτό, έστω που έχει απομείνει ακόμα, πριν είναι πολύ αργά.

Τ.Α.Σ.

ΚΡΑΥΓΗ ΑΓΩΝΙΑΣ ΤΟΥ ΑΚΡΙΤΑ ΠΟΙΜΕΝΑΡΧΟΥ ΔΡΥΪΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΠΩΓΩΝΙΑΝΗΣ ΚΑΙ ΚΟΝΙΤΣΗΣ κ. ΑΝΔΡΕΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΡΙΚΝΩΣΗ ΤΟΥ 583 Τ.Π. ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Με αφορμή τις εξαγγελίες του Υπουργού Εθνικής -Αμύνης για την κατάργηση στρατιωτικών Μονάδων, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. ΑΝΔΡΕΑΣ, προέβη στις ακόλουθες δηλώσεις:

“ Πριν απο καιρό είχα δημοσιεύσει “Ανοιχτή Επιστολή” προς τους αρμοδίους της ακριτικής μου Επαρχίας, αλλά και γενικότερα, διαμαρτυρώμενος για την δραματική συρρίκνωση του 583 Τ.Π. Κονίτσης και την μελετωμένη υποβάθμιση της ογδόης Μεραρχίας. Είχα λάβει τότε, διαβεβαιώσεις οτι οι συνοριακοί Φρουροί θα αστυνομεύουν πλέον τα σύνορα, ενώ στο Τάγμα θα ετοποθετούντο, εν καιρώ, επαγγελματίες οπλίτες. Σε υψηλά ιστάμενο πρόσωπο της στρατιωτικής Ιεραρχίας είπα, οτι “δεν αμφισβητώ την εντιμότητα και την ειλικρίνειά σας, αλλά αν δεν τα δώ αυτά να υλοποιούνται, δεν τα πιστεύω”.

Και να τώρα, πρωτού να σβύση ο

απόηχος εκείνων των διαβεβαιώσεων, έρχεται ο Υπουργός Εθνικής Αμύνης να διαγράψει τις προηγούμενες υποσχέσεις. Εκ μέρους του λαού της ακριτικής Επαρχίας διαμαρτύρομαι εντόνως για τις απαράδεκτες αυτές δηλώσεις του κ. Υπουργού. Γιατί φανερώνουν, ότι τις αποφάσεις του τις λαμβάνει μέσα απο το γραφείο του, χωρίς να γνωρίζει τις ιδιαιτερότητες της περιοχής μας και το πόσο ευαίσθητα είναι τα σύνορά μας. Και ξανατονίζω μεν οτι οι συνοριακοί φρουροί αποτελούν, όσο μπορούν πιο καλά, το έργο τους. Όμως ο αριθμός τους δεν είναι επαρκής και, το σπουδαιότερο, δεν έχουν μόνιμη παρουσία στις διάφορες περιοχές των συνόρων, σε αντίθεση με ότι συμβαίνει με τα στρατιωτικά φυλάκια. Οι στρατιώτες μας είναι μια μεγάλη παρηγοριά για τους λιγοστούς και κατά το πλείστον ηλικιωμένους ακρίτες μας.

Αν οι κύριοι «αρμόδιοι» επιδιώκουν

να σβύση η ακριτική μας Επαρχία, εγώ, σαν υπεύθυνος Ποιμενάρχης της περιοχής κρούω τον κώδωνα του επιθύραιο κινδύνου και καλώ τους άρχοντες και τον λαό σε επαγρύπνηση. Διότι, κατά το κοινώς λεγόμενο, «ο κόμπος έφτασε στο χτένι». Αν συνεχιστή αυτή η καθοδική πορεία, τότε η περιοχή μας θα ερημώσει απο ανθρώπους και θα ακούγονται μόνον οι κρωγμοί των αγρίων πτηνών και οι φωνές των αγρίων ζώων. Αλλά αυτό δεν θα το επιτρέψουμε να γίνη. Με την βοήθεια του Θεού, μονοιασμένοι και ενωμένοι, θα συνεχίσουμε να φυλάμε τις εθνικές αυτές θερμοπύλες. Κύριοι «αρμόδιοι» ανανήψατε. Οι ακρίτες αξίζουν καλύτερη μεταχείριση. Και πρέπει να τους τη προσφέρετε. Έχετε καθήκον και χρέος απέναντι στην Ιστορία”.

Από τα «Πρωϊνά Νέα» των
Ιωαννίνων της Πέμπτης 23/10/2003

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ - ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

Γράφει η Κατερίνα Δ. Σαμαρά,
Φιλολόγος Πανεπ. Αθηνών.

Αγαπητοί συμπολίτες και φίλοι αναγνώστες του περιοδικού μας, στο σημερινό μας σημείωμα θα ασχοληθούμε με λίγες γραμμές, ωστόσο μεστές νοημάτων, με ένα επίκαιρο θέμα των ημερών μας, του καιρού μας.

Η Ορθοδοξία και ο Ελληνισμός είναι οι δύο στέρεοι πυλώνες (κόλωνες) της Ελληνικής ταυτότητάς μας.

Πρέπει να το παραδεχθούμε όλοι μας πως σήμερα επιχειρείται μεθοδικά και συστηματικά, όχι απο όλους, αλλά απο ορισμένους κύκλους της κοινωνίας μας να παρουσιασθεί η Χριστιανική κοσμοθεώρηση σαν αντίθετη-αντίπαλη προς το πολιτικό, ιδεολογικό και

φιλοσοφικό Ελληνικό πνεύμα. Η επιχειρούμενη αυτή επιχείρηση, είναι μια συστηματικά οργανωμένη κίνηση που σκοπό έχει την αποκοπή του Ορθόδοξου ρεύματος απο το Ελληνικό. Περισσότερο να γράψουμε οτι είναι ασφαλώς σκόπιμη και στοχεύει τελικά στο να «αποδείξει» πως ο καλούμενος Ελληνορθόδοξος πολιτισμός αποτελεί έννοια ανύπαρκτη και ανυπόστατη. Ισχυρίζονται, με άλλα λόγια, πως ο κλασσικός Ελληνικός κόσμος, αποτελεί μόνο τον αφετηριακό πυρήνα της σκέψης του λεγόμενου δυτικού πολιτισμού και δεν έχει καμία σχέση με το Ελληνορθόδοξο ρεύμα το οποίο έχει

αλλοιωθεί μέσα στο «σκοταδιστικό» του Μεσαίωνα και έχει απορριφθεί από τις λεγόμενες «εκσυγχρονιστικές» αντιλήψεις της σημερινής κοινωνίας και του λεγόμενου Διαφωτισμού. Πολλοί υποστηρικτές αυτών των αντιλήψεων προχωρούν ακόμη ένα βήμα μπροστά και ισχυρίζονται πως ιδεολογικά άξονες Ελληνισμού και Χριστιανισμού είναι σε πλήρη σύγκρουση και αντιπαράθεση. Υποστηρίζουν ότι ο κόσμος της κλασικής Ελλάδας υπήρξε κοσμοκεντρικός, είχε σαν υπέρτατη κοσμική αρχή, τον κόσμο, μέσα στον οποίο είναι ο Θεός, ο άνθρωπος και η φύση, ενώ αντίθετα ο Χριστιανισμός χαρακτηρίζεται σαν Θεοκεντρικός, αφού η μήτρα της δημιουργίας και της ζωής είναι ο Θεός. Η διάκριση αυτή έχει σαν συνέπεια το γεγονός ότι ο Ελληνικός κόσμος, της κλασικής εποχής, είναι άχρονος και δέχεται τον αυτόμονο πολίτη, ενώ ο χριστιανικός εισάγει και δέχεται τον άνθρωπο σαν υπήκοο και δούλο του Θεού. Βέβαια όλα αυτά είναι επιστημονικές κατασκευές, είναι δίχως τεκμηρίωση και ανιστόρητες. Αυτό δε γιατί επιχειρούν να διαψεύσουν ένα συγκλονιστικό και ιστορικά αποδεδειγμένο γεγονός, που είναι η ουσιαστική συνάντηση και αλληλεπίδραση του Χριστιανισμού με τον Ελληνισμό. Επομένως «χτίζουν στην άμμο» με υλικά ορισμένα δήθεν «εκσυγχρονιστικά επιχειρήματα» τα

οποία δεν αντέχουν ούτε στον κόπο της λογικής, ούτε στον έλεγχο της ιστορίας.

Το δεδομένο είναι πως ο κλασικός Ελληνικός κόσμος σταμάτησε από τον 4ο π.Χ. αιώνα, γι' αυτό δεν συναντήθηκε με τον Χριστιανισμό. Με τον Χριστιανισμό συναντήθηκε η διαλεκτική του μεταμόρφωση που αποτελούσαν ο Ελληνικός κόσμος και ο Ελληνορωμαϊκός πολιτισμός, που ήρθαν μερικούς αιώνες αργότερα. Έτσι μπορούμε να πούμε πως «ελλήνιζε», αφού συγκροτούνταν και από ορισμένα βασικά χαρακτηριστικά του αρχαίου Ελληνικού πνεύματος και πολιτισμού. Ο Χριστιανισμός συνεπώς θα συναντήσει τώρα, όχι τον αρχαίο πολίτη της Ελλάδας, αλλά τον υπήκοο του Ελληνιστικού υπερχράτους, τον Σύριο δηλαδή και Αλεξανδρινό «Έλληνα» υπήκοο που προσδιορίζονταν από τον ήδη διαμορφωθέντα Ελληνιστικό και Ελληνορωμαϊκό πολιτισμό.

Συμπέρασμα: Είναι μέγα λάθος και σφάλμα όλων αυτών που ισχυρίζονται την ανωτέρω άποψη - αντίληψη, καθόσον υπερπηδούν μια μεγάλη ιστορική περίοδο, της Ελληνιστικής (Αλεξανδρινή) και εκείνη του ύστερου Ελληνορωμαϊκού πολιτισμού που διήρκεσε πολλούς αιώνες και διαμόρφωσε πρότυπα που προσεγγίζουν σε πολλά σημεία τα δικά μας.

Ετήσια Γενική Συνέλευση της Αδελφότητας Αθηνών

● Την Κυριακή 16/11/2003, πραγματοποιήθηκε η ετήσια Γενική Συνέλευση της Αδελφότητας Αθηνών, αφού είχε προηγηθεί την προηγούμενη Κυριακή πρόσκληση για την Συνέλευση, αλλά

δεν πραγματοποιήθηκε, λόγω έλλειψης της απαραίτητης απαρτίας (9/11/2003).

● Την Συνέλευση τίμησαν με την παρουσία της πενήντα (50) μέλη της

Αδελφότητας . (ευελπιστούμε στο μέλλον στην συμμετοχή όλων των μελών - συγχωριανών μας).

● Μετά την εκλογή Προεδρείου της Γεν. Συνέλευσης τον λόγο πήρε ο Πρόεδρος της Αδελφότητάς μας Βασ. Γκούτσιος και έκανε τον ετήσιο απολογισμό των δραστηριοτήτων της Αδελφότητας. Στη συνέχεια, μαζί με τον ταμία του Δ.Σ. έκαναν και τον οικονομικό απολογισμό. Η Γεν. Συνέλευση ενέκρινε τα πεπραγμένα του Δ.Σ. της Αδελφότητας και μέσα σε πνεύμα ομόνοιας ακολούθησε συζήτηση με προτάσεις όπως:

Δραστηριοποίηση για την εντονότερη συμμετοχή νέων στις δραστηριότητες της Αδελφότητας, καθορισμός ημερομηνίας για ομαδική αιμοδοσία, χοροεσπερίδα, ημερολόγιο έτους 2004 κ.α.

Το Δ.Σ. ευχαρίστησε τα μέλη για τη συμμετοχή τους και δεσμεύτηκε για την υλοποίηση των προτάσεων της Γεν. Συνέλευσης.

Γιάννης Στρατσιάνης
μέλος Δ.Σ.

Οι Απόδημες Κερασοβίτισσες της Αυστραλίας μας γράφουν.

Αγαπητοί συγχωριανοί και φίλοι αναγνώστες του περιοδικού μας, στην «ιστορική σελίδα» της «εφημεριδούλας μας» γίνεται λόγος για τους απόδημους Έλληνες και μέσα και οι Κιρασοβίτες της φίλης χώρας, της Αυστραλίας, το πως αυτοί γιορτάζουν και πανηγυρίζουν τις Εθνικές μας γιορτές, της 25ης Μαρτίου του 1821 και της 28ης Οκτωβρίου του 1940.

Απο το παρόν τεύχος του περιοδικού μας ανοίγει σελίδα «φιλοξενίας» και για την πολύ δραστήρια και οργανωμένη στα Ελληνικά εκεί σωματεία, συγχωριανή μας Κα Σπυριδούλα Καλύβα - Πορφύρη, η οποία τώρα τα δυό - τρία τελευταία χρόνια έρχεται με τον αδερφό της Νίκο στο χωριό μας τα καλοκαίρια και μάλιστα έχει ανακαινήσει όλο το πατρικό της σπίτι, το έχει κάνει ολοκαίνουργιο και πολύ σύγχρονο - εξυπηρετικό. Εύγε και μπράβο τους, ήταν, είναι και θα μείνουν Κιρασοβίτες!

Η νύφη της στον αδερφό της Νίκο Κα Θωμαΐδα Νίκου Καλύβα, καταγωγή της Κύπρια, έχει ακούσει και μάθει τόσα καλά για την πατρίδα μας Ελλάδα και ειδικά για το αγαπημένο μας χωριό, τόπος καταγωγής του άντρα της, ώστε κάθησε και έγραψε, έχει βέβαια και φλέβα ποιητική, χάρισμα ανθρώπινο αυτό, δύο εξαιρετικά, κατά τη γνώμη μας ποιήματα. Το πρώτο το αφιερώνει στο χωριό μας και έχει τίτλο: «ΧΩΡΙΟ ΜΟΥ ΚΕΡΑΣΟΒΟ», το δεύτερο έχει τίτλο: «Ο ΠΑΤΕΡΑΣ» και το αφιερώνει σ' αυτόν.

Απο το σημερινό τεύχος μας θ' αρχίσουμε να δημοσιεύουμε κάποια κομμάτια, «στροφές», απο τα ποιήματα αυτά, για να θαυμάσετε και απολαύσετε και εσείς την «ποιητική φλέβα» αυτής της Κύπριας νύφης μας. Τα ποιήματα έχουν πολλές «στροφές», είναι αρκετά μεγάλα.

Χωριό μου Κεράσοβο

Χωριό μου Κεράσοβο
καμάρι της ψυχής μου,
ξεκούραση στη σκέψη μου,
Αγία Παρασκευή μου.

Χωριό μου καταπράσινο,
χτισμένο στη χαράδρα,
που δεξιά και αριστερά,
έχεις τα ποτάμια.

Τρέχουν κρυστάλλινο νερό,
ωραίο παγωμένο,
που 'ρχετε απ' το Σμόλικα,
που είναι ξακουσμένος.

Είσαι χτισμένο πέτρινο,
πολύ καμαρωμένο,
κι' απ' την Αγία Παρασκευή,
πάντοτε ευλογημένο.

Χωριό μου είσαι ορεινό,
και μοιάζεις σαν τοπίο,
σαν σε κοιτούν απο μακριά
μοιάζεις μεγαλείο.

Ο Σμόλικας αγέρωχος
είναι γοϊτευμένος,
σε βλέπει καταπράσινο
και είναι ευχαριστημένος.

Κεράσοβο οι χωριανοί,
πολύ σε αγαπήσαν,
και με δικά τους έξοδα,
με χάρη σε εκτίσαν.

Σε κάνανε πετρόχτιστο,
πάντα να 'χεις αξία,
να 'σαι γερό κι αλύγιστο,
να στέκεις ως τα γηρατειά.

Το 1953 τ' όνομα σ' αλλάξαν,
μα εσένα δεν σου άρεσε
ετούτο που σου πράξαν,
παρέμεινες Κεράσοβο, και ωραίο,
πεντάμορφο και πράσινο
και πάντα τιμημένο.

Αγία Παρασκευή σ' ονόμασαν
τ' όνομα της εικόνας
που λειτουργεί και γίνεται
στις 26 ακόμα.

Πολιτιστικές Εκδηλώσεις

απο την Πανηπειρωτική συμμετοχή του
χορευτικού ομίλου της Αδελφότητάς μας

Διήμερες Εκδηλώσεις με τίτλο «Ηπειρωτικό Πανόραμα», διοργάνωσε φέτος στις 20 και 21 του Σεπτεμβρίου 2003, στο Άλσος Περιστερίου, η Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδος, της οποίας μέλος ιδρυτικό υπήρξε και υπάρχει σήμερα η Αδελφότητά μας.

• Την πρώτη ημέρα εμφανίστηκαν χορωδίες απο την Ήπειρο σε παραδο-

σιακά Ηπειρωτικά τραγούδια και σε τραγούδια εμπνευσμένα απο την Ηπειρωτική μας παράδοση.

• Την δεύτερη ημέρα τραγούδησαν οι σπουδαίοι - εξαιρετικοί Ηπειρώτες καλλιτέχνες και χόρεψαν τους χορούς της ιδιαίτερας μας πατρίδας (Ήπειρος) οι νέοι και οι νέες των συλλόγων της Δυτικής Αττικής κυρίως και της Ηπει-

ρου γενικότερα, όπως η Αδελφότητά μας. Στο τέλος του προγράμματος ακολούθησε χορός και γλέντι για όλους και για δύο ημέρες.

Το ξαναγράφουμε, το «Ηπειρωτικό Πανόραμα», αποτελεί πια εκδήλωση - θεσμό για την Ηπειρωτική Αποδημία της Αττικής και πήραν μέρος σ' αυτό δεκάδες χιλιάδες Ηπειρώτες της ξενιτιάς, που ζούν και προκόβουν, αφού είναι μια μοναδική ευκαιρία γι' αυτούς να έρθουν πιο κοντά με τους άλλους συμπατριώτες και να ξεφύγουν από την καθημερινότητα και τα προβλήματα της πολύβουης πρωτεύουσας, διασκεδάζοντας για λίγο με τους ήχους της ιδιαίτερης πατρίδας μας.

■ Ένα είναι το σημαντικό το γεγονός, η αθρόα συμμετοχή των νέων που συμμετέχουν ευχάριστα στις εκδηλώσεις μέσα από μουσικά και χορευτικά συγκροτήματα που παρουσιάζουν πλούσια μουσική και χορευτική παράδοση της Ηλείου.

■ Οι άφταστοι δεξιοτέχνες του κλαρίνου, του βιολιού, του λαούτου και του ντέφι μας οδήγησαν μέσα στους μουσικούς δρόμους της Ηπειρωτικής λυρικής παράδοσης και στην πανδαισία των χρωμάτων, των ήχων και των ρυθμών, ο καθένας με τη δική του ξεχωριστή φωνή, τραγουδώντας τραγούδια της δημοτικής μας παράδοσης.

Ο συγχωριανός μας, καταξιωμένος πια, δεξιοτέχνης του κλαρίνου, ΝΙΚΟΣ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ και οεπίσης εξαιρετικά δεξιοτέχνης του λαούτου ΚΩΣΤΑΣ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ, αδερφός του, συνόδεψαν τον χορευτικό όμιλο της Αδελφότητάς μας, χορεύοντας τραγούδια της Επαρχίας Κόνιτσας. Χάρμα οφθαλμών οι νέοι και οι νέες του χωριού μας, ντυμένοι με τις παραδοσιακές Κιρασοβήτικες ενδυμασίες, μοναδικές στην Ήπειρο, σε κάλλος και ομορφιά. Εύγε στα παιδιά μας, αλλά και στην πανάξιά τους χορ/σσα του χωριού μας, καθηγήτρια Γυμναστικής, Κα Βασιλική Τέλλη - Κοντοζήση, που εδώ και εικοσιπέντε χρόνια προσφέρει τις υπηρεσίες της αφιλοκερδώς όχι μόνο στην Αδελφότητά μας, αλλά και σε άλλες Αδελφότητες της Επαρχίας μας, όπως και στην Ομοσπονδία μας Αδελφοτήτων Επαρχίας Κόνιτσας. Μπράβο παιδιά, πάντα επιτυχίες να έχετε στη ζωή σας και να γίνεται ξακουστό το χωριό μας, ΤΟ ΚΕΡΑΣΟΒΟ (Αγία Παρασκευή).

Τώρα που διανύει δύσκολα χρόνια, ένεκα μη αποδοχής του νόμου «Καποδίστρια», ο οποίος έβαλε «ταφόπετρα» στις μικρές κοινωνίες των Ελληνικών χωριών.

Ευχή να γιορτάσουμε και στην «ΠΙΤΑ ΤΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΗ», με τον καινούργιο χρόνο 2004.

Μιά αληθινή ιστορία για το γεφύρι του ποταμού «Καραμούση».

■ Το εκλεκτό μέλος της Αδελφότητάς μας, Μαρία Στυλ. Παπανικολάου - Τσιάτσιου, γυναίκα του αείμνηστου Σπύρου είχε την ευγενή καλοσύνη να μας δώσει λίγα αλλά σπουδαία στοιχεία, για το πέτρινο θολωτό (κουμπέ)

γεφύρι στο ποτάμι του «Καραμούση» που υπήρχε τα παλιά χρόνια. Χίλια «ευχαριστώ».

■ Τα στοιχεία αυτά, όπως μας έγραψε στο σημείωμά της, τα είχε ακούσει από τον «αφέντη», Νικόλα Παπανικο-

λάου, ο οποίος γνώριζε γράμματα, ήταν του Σχολαρχείου και είχε γίνει, την κατοχή και στον εμφύλιο πόλεμο του 1947, δάσκαλος στο χωριό μας.

■ Το πέτρινο, μονότοξο αυτό γεφύρι, ένωνε τις δύο έναντι όχθες της Νόχτσιας και της σημερινής Γούβας ή Γκούβας και ήταν χτισμένο στο πιο, τότε, στενό μέρος, 50-100 μέτρα πιο πάνω απο το σημερινό γεφύρι του «Καραμούση».

■ Σκοπός η επικοινωνία των τριών συνοικισμών Ριαχόβου, 3-4 χλμ. Βόρεια και Λόγκας - Πέρα Μουχαλά, που αργότερα συνενώθηκαν σε ένα, το λεγόμενο ΚΕΡΑΣΟΒΟ, η διέλευση των αιγοπροβάτων, γενικά των ζώων, για βοσκές και καλλιέργεια των αγρών και ξύλευσης του δάσους κ.τ.λ.

■ Κατά την ομολογία του «αφέντη» Νικόλα το γεφύρι αυτό, ήταν όμοιο με το γεφύρι του Κόκκορη στο Τσεπέλαβο Ζαγορίου, μονότοξο, που το είχε χτίσει ο Νούτσος Κοντοδήμος, γύρω στα 1750. Το επισκεύαζε όμως, για χρόνια, ο διπλανός μυλωνάς Γρηγόρης Κόκκορης και γι' αυτό έμεινε στην ιστορία σαν γεφύρι του Κόκκορη.

■ Το δικό μας, αυτό γεφύρι, ήταν το μοναδικό πέτρινο - θολωτο στο χωριό μας, όλα τα άλλα ήταν ξύλινα. Απο τα λεγόμενα του «αφέντη», βγαίνει το συμπέρασμα, ότι και το γεφύρι του «Καραμούση», στο χωριό μας, πρέπει να χτίστηκε τα χρόνια αυτά του 1750, ίσως και απο τους ίδιους τους μαστόρους, αφού ήταν, στην αρχιτεκτονική, (σχέδιο) όμοιο με αυτό του Κόκκορη. Αυτό το γεγονός ενισχύεται περισσότερο με τα λεγόμενα του «αφέντη» ότι οι Κερασοβίτες Μήτρος Ζιούλης και Δημήτρης Κοταδήμος (πριόνης), πήγαν στο Τσεπέλοβο, να βρουν τον μυλωνά, που επισκεύαζε το γεφύρι εκεί, να συζη-

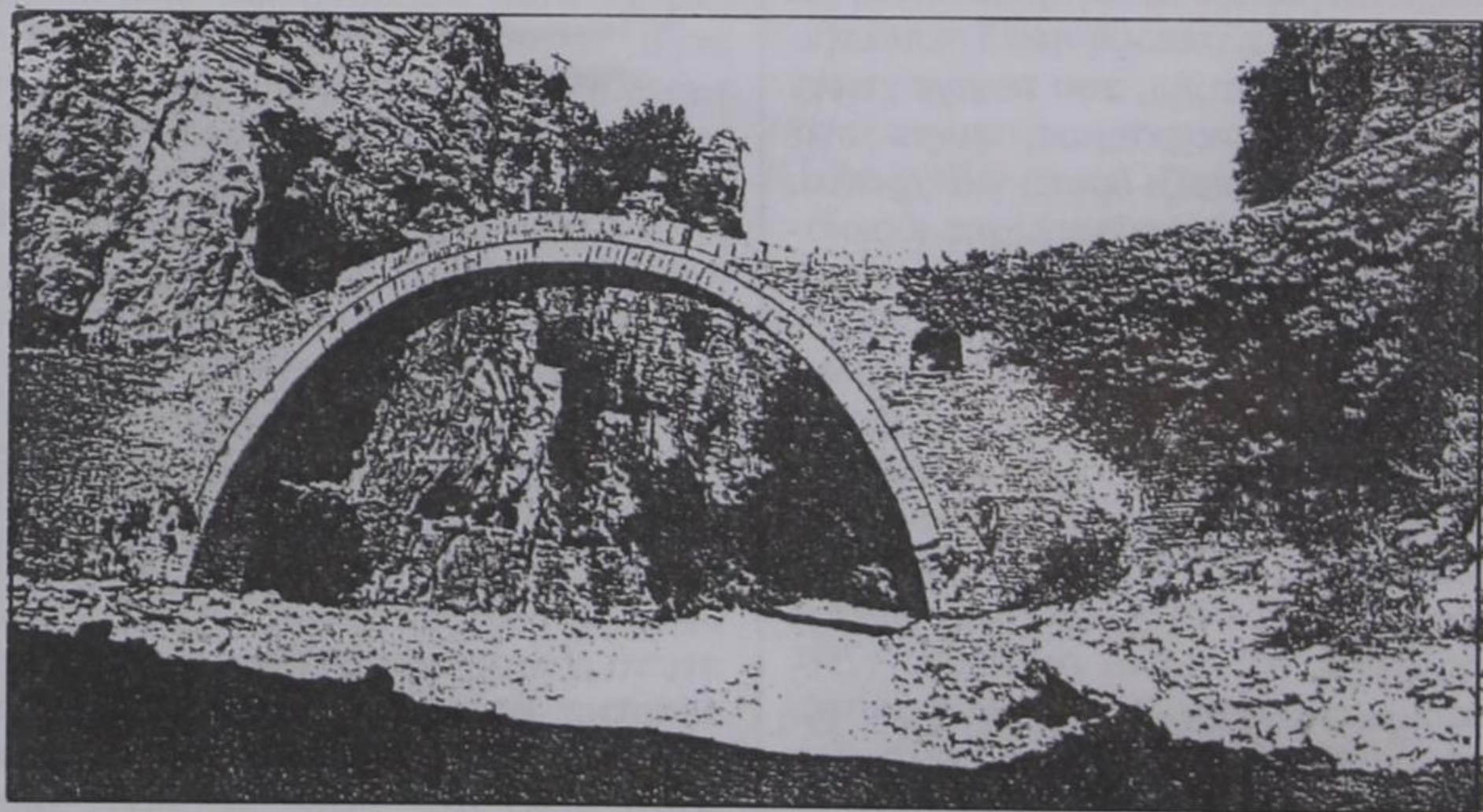
τήσουν μαζί του για επισκευή και του δικού μας γεφυριού, αλλά δυστυχώς γι' αυτούς, είχε αποθάνει και γύρισαν άπρακτοι. Ποιά χρονολογία να έγινε αυτό; Ιδού η απορία! Οι πιο πάνω Κερασοβίτες πέθαναν μετά το 1950, αυτό είναι γνωστό στις γενιές τις δικές μας.

Απο προσωπικές συζητήσεις το καλοκαίρι στο χωριό μας, με τον Γιάννη Ζήκα, σήμερα 84 ετών, ένας απο τους λίγους γερόντους που ζούν ακόμη, βγήκε το συμπέρασμα ότι το πέτρινο αυτό θολωτό (κουμπέ) γεφύρι του «Καραμούση», το 1927-28 ήταν ξύλινο, όχι πέτρινο, έτσι το θυμάται αυτός. Το πότε καταστράφηκε, χρονολογικά, δεν γνωρίζει. Εκείνο που λέγονταν απο τους γεροντότερους του χωριού μας (προφορική παράδοση) είναι, ότι το γεφύρι αυτό παρασύρθηκε απο πολλά νερά, πέτρες, ξύλα, χώματα κ.τ.λ. σε μια μεγάλη ανοιξιάτικη ή καλοκαιρινή νεροποντή ψηλά στο Σμόλυκα απ' όπου πηγάζει ο «Καραμούσης». Ίσως να είναι αλήθεια αυτό, είναι αληθοφανής η δικαιολογία, πλήν όμως δεν παρασύρεται έτσι εύκολα, ένα τόσο πέτρινο θολωτό γεφύρι ύψους τουλάχιστον 3-4 μέτρων, στο μέσον του τόξους, χτισμένο με ασβέστη και λιθάρια πρώτης «γραμμής», όχι στρογγυλές, άμορφες και ακατέργαστες τελείως. Η κύρια αιτία, που παρασύρθηκε το γεφύρι πρέπει να είναι η εκθεμελίωσή του απο την όχθη της Γούβας, που είναι μέρος ολισθηρό, έχει γεωλογική κατολίσθηση. Αυτό τώρα στις μέρες τις δικές μας, έγινε πολύ φανερό - ορατό. Γι' αυτό εξάλλου εξαναγκάστηκε και η Δασική Υπηρεσία να κατασκευάσει εκεί, στο ίδιο στενό σημείο, φράγμα πέτρινο -τσιμεντένιο, για συγκράτηση του εδάφους (βλ. φώτο). Απο όλα τα ανωτέρω,

πιθανολογείται, ότι το γεφύρι του «Καραμούση» πρέπει να γκρεμίστηκε τουλάχιστον πρό των Βαλκανικών Πολέμων του 1912-1913, τότε επί Τουρκοκρατίας, που οι μπεήδες και αγάδες του χωριού μας, νοίκιαζαν τις βοσκές του χωριού μας σε πολλές χιλιάδες αιγοπρόβατα, με συνέπεια την απογύμνωση του εδάφους απο δέντρα και χόρτα. Έτσι οι μεγάλες και φοβερές ανοιξιάτικες και καλοκαιρινές νεροποντές στα βουνά μας ψηλά δημιουργούσαν τις ζημιές. Πρώτα στους νερόμυλους (πνίγονταν) και δεύτερο στα γεφύρια, είτε πέτρινα ήταν αυτά, είτε ξύλινα. Τα ξύλινα, όμως γίνονταν εύκολα,

τα πέτρινα πολύ δύσκολα, χρειάζονταν αγαθοεργίες απο πολύ πλούσιους ανθρώπους, πράγμα πολύ δυσεύρετο - σπάνιο. Χτίστηκαν πολλά γεφύρια στα Ζαγόρια, γιατί σ' αυτό οφείλονταν, στις αγαθοεργίες των πλουσίων ξενιτεμένων Ζαγοριωτών. Ίσως σ' αυτό να οφείλονταν και το δικό μας θολωτό γεφύρι του «Καραμούση», ποιός ξέρει!! Στοιχεία ιστορικά (ντοκουμέντα) δεν έχουμε.

Μαρία Σπ. Τσιάτσιου
Τάκης Σαμαράς

*Το γεφύρι του Νούτσου ή Κόκκορη στο Ζαγόρι
Το έχτισε το 1750, ο Νούτσος Κοντοδήμος, το επισκεύαζε για χρόνια,
ο διπλανός μυλωνάς, Γρηγόρης Κόκκορης.*

Φωτό σημερινή, στο σημείο αυτό ήταν χτισμένο το παλιό πέτρινο γεφύρι . Σήμερα έγινε φράγμα απο το Δασορχείο Κόνιτσας.

Σελίδα φιλοξενίας

Αγαπητοί συγχωριανοί και φίλοι αναγνώστες του περιοδικού μας, όπως γνωρίζετε πολύ καλά, πάντα η «εφημεριδούλα» μας, με χαρά δέχονταν και δέχεται να φιλοξενεί στις στήλες της τις εξαιρετες εργασίες ανθρώπων - φίλων - των γραμμάτων, της Επιστήμης και της τέχνης, σχετικά με το γνωστικό τους αντικείμενο.

Ήδη στο προηγούμενο τεύχος μας φιλοξενήσαμε, ευχαρίστως, εργασίες των: α) Κώστα Νούτση, Ιατρού Δερματολόγου - Αφροδισιολόγου αναπληρωτή Δ/ντου του τμήματος Δερματολογικού του νοσοκομείου «Ο Ευαγγελισμός» Αθηνών, απο το Ασημοχώρι της

Κόνιτσας. Στο σημερινό μας τεύχος, συνεχίζουμε τη φιλοξενία με δεύτερη εργασία του με τίτλο «ΤΟ ΚΑΠΝΙΣΜΑ ΕΧΕΙ ΕΠΙΒΛΑΒΗ ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΚΑΙ ΣΤΟ ΔΕΡΜΑ» και έπονται και άλλες. β) Της Δ/δος Ηλέκτρας Λουκοπούλου - Γαλάνη Νοσηλεύτριας του νοσοκομείου «Λαϊκό» μετεκπαιδευθείσης στο εξωτερικό, κόρη της Κας Λέλας Γαλάνη, εκλεκτού μέλους της Αδελφότητάς μας.

Ακόμη στο σημερινό μας τεύχος έχουμε και πάλι τη μεγάλη χαρά να φιλοξενήσουμε, σε τρεις (3) συνεχόμενες, μια νέα εργασία με τίτλο «ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΣΤΟ ΑΓΙΟ ΟΡΟΣ, ΤΟ ΠΕΡΙΒΟΛΙ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ» του εκλεκτού μέλους της

Αδελφότητός μας, κατοίκου Κορίνθου, Πασχάλη Φ. Τριανταφύλλου, συνταξιούχου Δασονόμου, άντρα της μακαρίτισσας πρωτοξαδέλφης μας Χρυσάνθης Αριστ. Έξαρχου, που υπήρξε και Δωρίστρια οργάνων του σώματός της. Αιωνία η μνήμη της.

Το Δ.Σ. της Αδελφότητάς μας και η σύνταξη του περιοδικού μας, για ακόμη φορά, εκφράζουν τις ευχαριστίες τους προς όλους αυτούς και περιμένουν να γίνουν και άλλοι αναγνώστες μιμητές αυτών, κυρίως νέοι και νέες του χωριού μας, επιστήμονες και φοιτητές, δόξα το Θεό, υπάρχουν πάρα πολλοί.

Το κάπνισμα έχει επιβλαβή επίδραση και στο δέρμα

Το κάπνισμα αποτελεί το σημαντικότερο παράγοντα νοσήσεως, που μπορεί να προληφθεί. Στις Η.Π.Α. το κάπνισμα ευθύνεται για 400.000 θανάτους κάθε χρόνο. Αν και είναι γνωστό ότι το κάπνισμα αυξάνει σημαντικά τον κίνδυνο εμφάνισης καρκίνου των πνευμόνων και καρδιοαγγειακών επεισοδίων, εκατομμύρια άνθρωποι συνεχίζουν το κάπνισμα και εκατομμύρια έφηβοι αρχίζουν να καπνίζουν και να εθίζονται στη νικοτίνη.

Το κάπνισμα έχει επιβλαβή επίδραση όχι μόνο στην καρδιά και στους πνεύμονες, αλλά και στο δέρμα και αυτό πρέπει να το γνωρίζουν ιδιαίτερα οι γυναίκες, στις οποίες η επίδραση του καπνίσματος είναι πιο έντονη.

Οι δερματολόγοι γνωρίζουν εδώ και αρκετά χρόνια, ότι το κάπνισμα προκαλεί πρόωρη γήρανση και ρυτίδες στο δέρμα του προσώπου. Πολλοί καπνιστές και ιδιαίτερα νέα άτομα, δεν θα

προσπαθήσουν να διακόψουν το κάπνισμα όσες φορές και αν τους μιλήσει κανείς για τη συσχέτιση ανάμεσα στο κάπνισμα και τα θανατηφόρα νοσήματα από την καρδιά και τους πνεύμονες. Όταν όμως πληροφορηθούν για τη συσχέτιση ανάμεσα στο κάπνισμα και την πρόωρη γήρανση και τις ρυτίδες του προσώπου αρχίζουν να ενδιαφέρονται.

Η εμφάνιση έχει μεγάλη σημασία και όχι μόνο στις γυναίκες. Μια μελέτη έδειξε ότι οι καπνίστριες έχουν μεγαλύτερο κίνδυνο να εμφανίσουν ρυτίδες συγκριτικά με τους καπνιστές. Το κάπνισμα έχει τέτοια καταστροφική επίδραση στο πρόσωπο, ώστε σ' ένα πλήθος ανθρώπων μπορείς να ξεχωρίσεις έναν καπνιστή από το χαρακτηριστικό προσωπείο (smoker's face). Έντονες ρυτίδες, ισχνό πρόσωπο, ατροφικό γκρίζο δέρμα. Και οι αλλοιώσεις αυτές του δέρματος στους καπνιστές αρχίζουν από ηλικία 30-40 ετών.

Αν και αρκετά επακόλουθα του καπνίσματος είναι πολύ γνωστά, πολλοί άνθρωποι δεν έχουν την παραμικρή ιδέα για την επίδραση του καπνίσματος στο δέρμα. Τα τελευταία χρόνια διαπιστώθηκε ότι το κάπνισμα επιδεινώνει την ψωρίαση και την ακροφλυκταίνωση παλάμων και πελμάτων, ιδιαίτερα σε γυναίκες που καπνίζουν περισσότερο από 20 τσιγάρα ημερησίως.

Η επούλωση των τραυμάτων επιβραδύνεται στους καπνιστές. Η νικοτίνη ελαττώνει τη ροή του αίματος στο δέρμα με αποτέλεσμα κακή οξυγόνωση. Ο καπνιστής, που υποβάλλεται σε χειρουργική επέμβαση συχνά παρουσιάζει κακή επούλωση του τραύματος καθώς και υπερτροφικές ουλές.

Το κάπνισμα αποτελεί επίσης παράγοντα κινδύνου για την ανάπτυξη καρκίνου του δέρματος. Το κάπνισμα δεν προκαλεί μελάνωμα, αλλά επιφέρει ταχύτερη εξέλιξη στους πάσχοντες απο μελάνωμα.

Τα τελευταία χρόνια διαπιστώθηκε ότι υπάρχει σημαντική συσχέτιση ανάμεσα στο κάπνισμα και την εμφάνιση ακανθοκυτταρικού καρκίνου στο δέρμα. Επιπλέον οι καπνιστές έχουν αυξημένο κίνδυνο να αναπτύξουν καρκίνο του αιδοίου, του πέους και του πρωκτού. Ο κίνδυνος αυτός αυξάνεται, αυξανόμενου του αριθμού των τσιγάρων, που καπνίζουν κάθε ημέρα. Επίσης τα περισσότερα άτομα που αναπτύσσουν καρκίνο των χειλέων είναι καπνιστές.

Η συσχέτιση μεταξύ καπνίσματος και του καρκίνου και των προκαρκινικών καταστάσεων (λευκοπλακία) του στόματος έχει διαπιστωθεί εδώ και πολλά χρόνια. Ένας βαρύς καπνιστής παρουσιάζει 78 φορές μεγαλύτερο κίνδυνο να αναπτύξει καρκίνο του στόματος απο ένα μη καπνιστή. Μερικές βλάβες του στόματος, όπως η λευκοπλακία της υπερώας και της γλώσσης οφείλονται στις πίσσες που περιέχονται στον καπνό, καθώς και στην υψηλή θερμοκρασία, που αναπτύσσεται στο τσιγάρο κατά το κάπνισμα. Οξεία νεκρωτική, ελκωτική ουλίτιδα παρατηρείται σχεδόν αποκλειστικά στους καπνιστές και ιδιαίτερα στους βαρείς καπνιστές.

Επιπλέον προς τους καρκίνους του δέρματος οι καπνιστές εμφανίζουν πιο συχνά μεταστάσεις απο καρκίνους άλλων οργάνων.

Το κάπνισμα προσδίδει μια κίτρινη απόχρωση στα νύχια των δακτύλων των χεριών και ιδιαίτερα στα δάκτυλα που κρατούν το τσιγάρο. Η διακοπή του καπνίσματος δημιουργεί μια χαρα-

κτηριστική γραμμή μεταξύ του κίτρινο-σμένου τμήματος του όνυχος και του νέου υγιούς αναπτυσσομένου όνυχος.

Για τον απεθισμό απο το κάπνισμα χρησιμοποιούνται ειδικές ταινίες, που απελευθερώνουν βαθμιαία νικοτίνη (nicotine patch delivery devices). Η μόνη ανεπιθύμητη ενέργεια απο τις ταινίες αυτές είναι μια ήπια αλλεργική δερματίτιδα, που σπάνια είναι τόσο έντονη, ώστε να απαιτήσει τη διακοπή της χρήσεώς της.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- 1) Epstein E.: Hand dermatitis. Practical management and current concepts. J. Am. Acad. Dermatol 10:395-424, 1984.
- 2) Shelley W.B., Shelley E.D.: Chronic hand eczema strategies. Cutis 29:569-573, 581-584, 598, 1982.
- 3) Livingood C.S., Pillsbury DM: Specific Sensivity to foods as a factor in various types of eczematous dermatitis. Arch. Dermatol. 60:1090-1115, 1949.
- 4) Sinha S.M., Pasricha J.S., Sharma R.C., Kanahari K.C.: Vegetables responsible for contact dermatitis of the hands. Arch. Dermatol. 113:776-779, 1977.
- 5) Feurman E.J.: Housewides skin and the hazards of detergents. Curr. Probl. Dermatol. 7:187-190, 1978.
- 6) Fisher A.A.: Hand dermatitis. A "baker's dozen". Cutis 29:214-221, 1982.
- 7) Rysted I.: Work-related hand eczema in atopics. Contact Dermatitis 12:164-171, 1985.
- 8) Merk N.J., Austand J.: Short-ware ultraviolet light (UVB) treatment of allergic contact dermatitis of the hands. Acta Derm. Venereol. 63:87-89, 1983.
- 9) Murray D., Corbett M.F., Warin A.P.: A conrolled trial of photochemotherapy for President Palmoplantar pustulosis. Br. J., Dermatol. 102:659-663, 1980.
- 10) Fisher A.A.: Management of dermatitis due to surgical gloves. J. Dermatol. Surg. Oncol. 11:628-631, 1985.

Προσκύνημα στο Άγιο Όρος «Το περιβόλι της Παναγίας»

(Την εργασία μου αυτή την αφιερώνω στην πολυαγαπημένη μου σύζυγο Χρυσάνθη, σαν μνημόσυνο, με την συμπλήρωση 3 χρόνων απο του θανάτου της. Πασχάλης Τριανταφύλλου Συνταξιούχος Δασονόμος).

Η επίσκεψη στο Άγιο Όρος αποτελεί προσκύνημα, κάτι πολύ περισσότερο απο απλή τουριστική περιήγηση και απαιτεί έμπρακτα ανάλογη συναίσθηση απο τον καθένα μας.

Η Αθωνική Πολιτεία συνιστά παγκοσμίως μοναδικό επίτευγμα πνευματικής, θρησκευτικής, εθνικής και πολιτιστικής εξάρσεως, καύχημα της Ορθοδοξίας, του Ελληνισμού, της Ευρώπης, της Οικουμένης.

Η ιερότητα του Αγιασμένου τούτου Τόπου, ο πνευματικός και ησυχαστικός του χαρακτήρας, προστατεύεται απο το Σύνταγμα της χώρας μας και είναι υπόθεση ζωής για τους μόνιμους κατοίκους του (κληρικούς και λαϊκούς) και τους ειλικρινείς φίλους και προσκυνητές του, να την διαφυλάξουν ως κόρη οφθαλμού με κάθε τρόπο και σε κάθε πράξη, κίνηση, ομιλία τους κ.λ.π.

Τα αρχιτεκτονήματα, μεγάλα και μικρά, τα ιερά κειμήλια, αποτελούν τιμαλφή και ανεκτίμητη εθνική και θρησκευτική κληρονομιά, που απαιτεί, ως χρέος, απο οποιανδήποτε πολίτη και φίλο της χώρας μας, κάθε ενέργεια που θα σέβεται και θα συμβάλει στη διάσωση και προστασία τους.

Ιδιαίτερα άξιο σεβασμού, διαφύλαξης και προστασίας είναι και το φυσικό περιβάλλον της Αθωνικής Χερσονήσου, το οποίο έχει ευλογηθεί απο την ευωδία της Παναγίας μας και των ασκητικών

αγώνων εκατοντάδων Αγίων και διατηρείται σε πολλά του στοιχεία παρθένο και αλώβητο εδώ και δώδεκα αιώνες.

Ο προσκυνητής οφείλει να είναι ευπρεπώς ενδεδυμένος κατά την είσοδο και παραμονή του στο Άγιο Όρος. Η συμπεριφορά και παρουσία του καθ' όλη την διάρκεια του προσκυνήματός του στην κιβωτό της Ορθοδοξίας, θα πρέπει να χαρακτηρίζεται απο ευλάβεια, σεβασμό και ευπρέπεια.

Το Άγιο Όρος αποτελεί, για τους Έλληνες, την κοιτίδα των εθνικών τους παραδόσεων και είναι ακριβώς εκείνο το κομμάτι της Ελλάδας μας, στο οποίο διασώθηκαν για περισσότερα απο χίλια χρόνια οι Ελληνοχριστιανικές παραδόσεις, τα γράμματα και η γνήσια βυζαντινή λατρεία. Είναι η ιερή προκαταθήκη που περιέχει τις πηγές για τους ερευνητές της θεολογίας, της φιλοσοφίας, της ιστορίας, της βυζαντινής και μεταβυζαντινής τέχνης και συγχρόνως αποτελεί ένα ζωντό μουσείο, πλούσιο σε πολίτιμους θυσσαυρούς και κειμήλια της ορθοδόξου παραδόσεως. Η επίσκεψη, στο Άγιο Όρος, επιτρέπεται μόνο στους άνδρες. Ο επισκέπτης προσκυνητής πρέπει πρώτα να εξασφαλίζει το Διαμονητήριό του, δίνοντας τηλεφωνικά τα στοιχεία του στο «Γραφείο Προσκυνητών Αγίου Όρους», στη Θεσσαλονίκη, τηλέφωνο 2310/832235, όπως επίσης, να επικοινωνήσει τηλεφωνικά και με τις Μονές και τις Σκήτες που επιθυμεί να επισκεφθεί και να φιλοξενηθεί 1-2 μήνες νωρίτερα, ως και με τις Αγιορίτικες Γραμμές ΝΕ στην Ουρανούπολη, τηλέφωνο 23770/71149 για την εξασφάλιση εισητηρίου στο πλοίο της γραμμής.

Η διαμονή και η φιλοξενία στις Μονές και τις Σκήτες είναι δωρεάν.

Το Διαμονητήριο είναι ειδική άδεια της Ιεράς Επιστασίας για την είσοδο

και φιλοξενία απο τις Ιερές Μονές και Σκήτες και ισχύει για 4 ημέρες. Ο προσκυνητής παραλαμβάνει το Διαμονητήριο το αργότερο στις 9:15 το πρωί απο το «Γραφείο Προσκυνητών» της Ουρανούπολης, με την επίδειξη της αστυνομικής του ταυτότητας καταβάλλοντας 5 ευρώ και στις 9:45 επιβιβάζεται στο πλοίο της γραμμής με κατεύθυνση τα Μοναστήρια της βορειοδυτικής ακτής του Αγίου Όρους και την Δάφνη, όπου και φθάνει ύστερα απο 2 ώρες περίπου.

Η χερσόνησος του Αγίου Όρους έχει μήκος 40 χλμ., πλάτος 8 έως 18 χλμ. και συνολική επιφάνεια 400 τετρ. χλμ. Διασχίζεται, σε όλο το μήκος της απο την οροσειρά του Αθώ (2033 μ.) που έδωσε το όνομά του και σε όλη την χερσόνησο. Η πυκνότητα των δασών, οι κορυφές των βουνών, οι κοιλάδες, οι βράχοι, η γραφικότητα των ακτών, τα κτίσματα, οι πύργοι και τα Μοναστήρια καθιστούν την χερσόνησο του Άθω ένα απο τα ομορφότερα τοπία του κόσμου, το οποίο μάλιστα αποτυπώθηκε στα συγγράματα πολλών περιηγητών του.

Το Άγιον Όρος αποτελεί αυτοδιοίκητο τμήμα του Ελληνικού Κράτους με πρωτεύουσα τις Καρούες. Κυρίαρχα ιδρύματα στο Άγιον Όρος είναι 20 Μονές, ενώ κάθε άλλο ίδρυμα είναι εξάρτημα Μονής. Εξαρτήματα είναι τα Καθίσματα, τα Κελιά, οι Καλύβες, οι Σκήτες και τα Ησυχαστήρια.

Το Κάθισμα είναι μικρή καλύβα κοντά στη Μονή όπου διαμένει ένας μοναχός που διακρίνεται απο υψηλή πνευματικότητα.

Το Κελί είναι ευρύχωρο μοναστικό οικοδόμημα, με ενσωματωμένο ναΐδριο που παραχωρείται απο τη Μονή, έναντι μικρού τμήματος, σε ομάδα τριών προσώπων.

Η Καλύβα είναι μικρότερο οίκημα

απο κελί, με ενσωματωμένο ναΐδριο και χωρίς γεωργική έκταση. Χορηγείται απο την οικεία Μονή σε ένα άτομο ή σε ομάδα δύο-τριών ατόμων με μικρότερο τίμημα απο εκείνο του Κελιού.

Οι Σκήτες είναι οργανωμένες κοινότητες που αποτελούνται απο έναν αριθμό Καλυβών. Προέρχονται απο παλιές Λαύρες (πολυάριθμα Μοναστήρια) και είναι εγκατεστημένες στο έδαφος κυρίαρχων Μονών, στις οποίες ανήκουν και οι Καλύβες. Οι διαβιούντες στις Σκήτες ασχολούνται με τις τέχνες και τα εργόχειρα.

Τέλος σε ερημικές τοποθεσίες, όπως στο ΝΔ άκρο της χερσονήσου, υπάρχουν τα Ησυχαστήρια, ερημικές φωλιές για όσους επιθυμούν να ακολουθήσουν άσκηση στον πλέον απρόσκοπτο και υψηλότερο Μοναχισμό.

Στο Άγιον Όρος γίνεται διάκριση ανάμεσα στους Καθολικούς και Κυριακούς Ναούς. Καθολικοί Ναοί λέγονται οι μεγάλοι Ναοί των Μονών και Κυριακοί Ναοί των Σκητών που πήραν την σημασία του «αφιερωμένου στον Κύριο Ιησού Χριστό» (Κυριακή ημέρα, Κυριακό Δείπνο, Κυριακά λόγια κ.λ.π).

Στις Μονές του Αγίου Όρους ισχύει η βυζαντινή ώρα, κατά την οποία το ημερονύκτιο αρχίζει με την δύση του ήλιου που σηματοδοτεί πάντα την 12^η ώρα. Στα περισσότερα Μοναστήρια η ρύθμιση της ώρας γίνεται κάθε Σάββατο βράδυ για όλη την επόμενη εβδομάδα. Στην Ιερά Μονή Ιβήρων, αντίθετα, το ημερονύκτιο αρχίζει απο την ανατολή του ήλιου.

Υπενθυμίζεται, εξάλλου, ότι στο Άγιον Όρος ισχύει το Ιουλιανό ημερολόγιο.

Διήγηση για την άφιξη της Παναγίας στο Άγιον Όρος

Σύμφωνα με την παράδοση, όταν οι Απόστολοι έβαλαν κλήρο για το που θα πήγαινε ο καθένας τους να κυρήξει το Ευαγγέλιο, ζήτησε και η Παναγία να λάβει κλήρο, ώστε να μη μείνει αμέτοχος του κυρήγματος και στον κλήρο έλαχε η Ιβηρία της Μικράς Ασίας. Και όταν η Παναγία ετοιμαζόταν να μεταβεί εκεί εμφανίστηκε ο Αρχάγγελος Γαβριήλ λέγοντάς της: «Θεοτόκε Παρθένε, Ιησούς Χριστός ο εκ σου γεννηθείς, ούτω σοι κελεύει μη χωρισθής της Ιουδαίας γης, ήτοι της Ιερουσαλήμ· ο γαρ τόπος, ο σοι κεκλήρωται. ουκ έστιν η Ιβηρία, αλλ' η χερσόνησος της Μακεδονίας, η του όρους Άθω καλούμενη, ήπερ από του σου προσώπου φωτίσθεται».

Μόλις έφθασε η Παναγία στον Άθω ακούστηκε μια μεγάλη βοή απο όλα τα είδωλα που βρίσκονταν στην χερσόνησος και η βοή, σαν κραυγή μεγάλη, ακουγόταν να λέει: «Άνδρες οι του Απολλώνος άπαντες πορευθέντες εις τον του Κλήμεντος λιμένα προϋπαντήσατε τη Μητέρα του Μεγάλου Θεού Μαρίαν». Γι' αυτό όλοι έτρεξαν στο λιμάνι και με μεγάλο σεβασμό συνόδευσαν στο Συναγωγείο τη Θεοτόκο, τον ευαγγελιστή Ιωάννη και την ακολουθία τους και ζήτησαν να μάθουν για το μεγάλο μυστήριο της ενσαρκώσεως του Λόγου του Θεού και απορούσαν πως, ενώ η Παναγία ήταν Εβραία, μπορούσε να τους τα εξηγεί όλα στα Ελληνικά. Η Θεοτόκος ευχαριστημένη απο τον τόπο, είπε την παρακάτω ευχή: «Υιέ μου και Θεέ μου, ευλόγησον τον τόπο τούτον και κλήρον μου, και έκχεον το έλεός σου επ' αυτόν, και φύλαξον αυτόν αβλαβή μέχρι της συντέλειας του αιώνος τούτου...»

Αφού ευχήθηκε αυτά η Θεοτόκος,

ακούστηκε η φωνή απο τον Ουρανό να αποκρίνεται: «Όσα προσήύξω, Μήτερο μου, ούτω έσται σοι πάντα, εάν και αυτοί τα εντάλματά Μου φυλαξώσιν. Απο του νυν και εξής έστω ο τόπος αυτός κλήρος σος και περοβόλιόν σου, και παράδεισος, έτι δε και λιμήν σωτηρίας και θελόντων σωθήναι αλλά και προσφυγή και καταφύγιον και λιμήν ατάραχος της μετανοίας των πεφορτισμένων εν πολλαίς αμαρτίαις».

Το γεγονός αυτό, της ελεύσεως της Παναγίας Θεοτόκου στον Άθω, καταγράφεται στους κώδικες Λ'-66 και Γ'-31 της Λαυριωτικής βιβλιοθήκης και απο τότε το Άγιον Όρος ονομάστηκε «Περιβόλι της Παναγίας».

Η καθημερινή ζωή των μοναχών στο Άγιον Όρος

Κάθε πρωί, προτού χαράξει, οι μοναχοί ξυπνούν απο τον χτύπο της καμπάνας ή του σημάντρου και προσέρχονται στην εκκλησία κάθε Μονής. Μετά τον όρθρο και την Θεία Λειτουργία συγκεντρώνονται μαζί με τους επισκέπτες - προσκυνητέςστην Τράπεζα για το λιτό τους γεύμα. Κρέας δεν τρώνε ποτέ, το επίσημο φαγητό τους είναι το ψάρι. Κατόπιν καταπιάνονται με τους κήπους, τ' αμπέλια, τους ελαιώνες και με εργασίες καθαριότητας και επισκευών. Μερικοί μοναχοί ασχολούνται με την αγιογράφηση εικόνων ή και με θεολογικές μελέτες. Μετά τον εσπερινό, μαζί με τους επισκέπτες - προσκυνητές συγκεντρώνονται ξανά στην Τράπεζα για ένα λιτό δείπνο, κατά την διάρκεια του οποίου τρώνε σιωπηλά, ακούγοντας τον Αναγνώστη να διαβάζει ιερά κείμενα. Ακολουθεί το απόδειπνο. Μετά τη δύση του ηλίου οι μεγάλες

ξύλινες πόρτες των Μοναστηριών ασφαλίζονται και οι μοναχοί αποσύρονται.

Το εικοσιτετράωρο του μοναχού διαιρείται σε τρία οκτάωρα: Ένα για προσευχή, ένα για εργασία και ένα για ξεκούραση. Εννοείται ότι σε περιόδους εορτών και αγρυπνιών ο χρόνος προσευχής αυξάνεται. Μια πανήγυρις στο Άγιον Όρος σημαίνει οπωσδήποτε παράταση του χρόνου λατρείας. Ο εσπερινός κρατάει πολλές ώρες. Γίνεται διακοπή, παρατίθεται τράπεζα και, μετά από λίγη ξεκούραση, ακολουθεί ο όρθρος με τη λειτουργία που σε μερικά Μοναστήρια διαρκούν έως και 11 ώρες, όπου ψάλλουν καλίφωνοι χοροί φημισμένοι σε όλο το Όρος. Συνήθως προσκαλείται να χοροστατήσει Μητροπολίτης απ'έξω, ή, ανάλογα με το τυπικό, ο Ηγούμενος άλλης Αγιορείτικης Μονής, στον οποίον επιφυλλάσσεται υποδοχή Δεσπότη. Η συνοδεία του γίνεται δεκτή προ των πυλών του Μοναστηριού από ένα καταιγισμό κωδονοκρουσιών και γίνεται χρήση όλων των σημάντρων. Αντίθετα, τις καθημερινές ακούγεται μόνο ο ήχος του ταλάντου, ενός ειδικού μακριού ξύλου που κρούεται από ένα μοναχό με ξύλινο σφυρί. Ο μοναχός, που το κρούει τρεις φορές με μικρές διακοπές, κάνει τον κύκλο του Μοναστηριού. Από το κτύπημα οι μοναχοί αρχίζουν να ετοιμάζονται και μετά το τρίτο βρίσκονται ήδη μέσα στο Ναό.

Το τάλαντο είναι ένα από τα στοιχεία που διατηρούνται με θρησκευτική ευλάβεια στο Όρος, ήδη από τους Βυζαντινούς χρόνους.

Η αρχιτεκτονική στο Άγιον Όρος

Η οικοδόμηση των Μονών του Αγίου Όρους έγινε, από αρχιτεκτονικής απόψεως, με βάση τα πρότυπα των Βυζαντινών Μοναστηριών που χτίζονταν σε μικρές πολιτείες, οχυρωμένες με πανύψηλα τείχη και πύργους. Μερικές από τις Μονές χτίστηκαν πάνω σε πανύψηλους βράχους και αποτελούν φυσικά οχυρά (Μονή Σίμωνος Πέτρας, Διονυσίου κ.λ.π.).

Τα κυριότερα οικοδομήματα των μοναστικών συγκροτημάτων που παρουσιάζουν αρχιτεκτονικό ενδιαφέρον είναι:

α) Οι Πύργοι, β) Τα κελιά, γ) Τα Καθολικά, δ) Οι Φιάλες, ε) Η Τράπεζα, στ) Οι Πύργοι των καμπαναριών, ζ) Οι Αρσανάδες.

α) Οι Πύργοι

Πρόκειται για οχυρωματικές κατασκευές όπου κατέφευγαν οι μοναχοί σε περιπτώσεις επιδρομών, χρησίμευαν όμως και ως παρατηρητήρια. Αποτελούν το υψηλότερο κτίσμα σε ένα μοναστικό συγκρότημα (Πύργος Μονής Διονυσίου=23,90 μ., Μεγίστης Λαύρας=21 μ., Μονής Καρακάλου=25,80 μ. και Δοχειαρείου=22 μ.). Οι Πύργοι είναι τετράγωνοι, με ορόφους που συγκοινωνούν μεταξύ τους με εσωτερική σκάλα. Στόν πάνω όροφο δίνονταν η μάχη, ενώ ο κάτω όροφος χρησίμευε για αποθήκη. Στο παρεκκλήσι του Πύργου κατέφευγαν οι μοναχοί για να ζητήσουν από τον Θεό προστασία.

β) Τα Κελιά

Ολόγυρα, από την εσωτερική πλευρά των τειχών που περιβάλλουν το μοναστικό συγκρότημα, είναι χτισμένα μικρά ορθογώνια δωμάτια, τα κελιά, με έναν ή περισσότερους ορόφους. Στην πρόσοψή τους διακρίνουμε συνήθως απλές ή διπλές στοές (καμάρες).

γ) Το Καθολικό

Το «καθολικό» είναι ο Καθεδρικός Ναός σε κάθε μοναστικό συγκρότημα και, ως εκ τούτου, αποτελεί το σημαντικότερο κτίσμα σε αυτό.

δ) Η Φιάλη

Η φιάλη είναι ένα οικοδόμημα κυκλικό που στηρίζεται σε κίονες (κολώνες). Βρίσκεται συχνά μεταξύ του Ναού και της Τράπεζας και προορίζεται για τον αγιασμό των υδάτων, ιδίως κατά τα Θεοφάνεια.

ε) Η Τράπεζα

Το σημαντικό κτίσμα, μετά το Καθολικό, είναι η Τράπεζα όπου πηγαίνουν οι μοναχοί μαζί με τους επισκέπτες - προσκυνητές για την συνεστίαση του δείπνου, που στο μοναστικό βίο θεωρείται ως η τελευταία πράξη της λειτουργίας. Οι μοναχοί συγκεντρώνονται στον Νάρθηκα και απο 'κει πηγαίνουν, ψάλλοντας και «εν πομπή», στην Τράπεζαρία, με επικεφαλής τον Ηγούμενο, ο οποίος καταλαμβάνει την ξεχωριστή θέση του στο ψηλότερο άκρο στο μέσο της Αψίδας, διαβάζει μια ευχή, ευλογεί και τέλος οι μοναχοί κάθονται και τρώγουν.

στ) Οι Πύργοι καμπαναριών

Εκτός από τους οχυρωματικούς πύργους των Μονών υπάρχουν και άλλοι Πύργοι, πιο καλλιτεχνικοί, που προορίζονται για την τοποθέτηση του σημάντρου ή των καμπανών, ή αργότερα του ωρολογιού. Οι πύργοι αυτοί είναι κοντά στο Καθολικό. Το παλιότερο καμπαναριό είναι της Μονής Βατοπαιδιού, όπως μαρτυρεί η έμμετρη επιγραφή του: «κώδωνος άνω λαμπρον ηχούντος φέρει πιστούς καλούντος προ Θεόν υμνωδιαν 6935» (δηλαδή:1427). Στις Μονές του Αγίου Όρους οι καμπάνες σημαίνουν μόνο τις Κυριακές και τις γιορτές. Η καθημερινή πρόσκληση για προσευχή και για ακολουθίες στο Ναό

γίνεται από τον διακονήτη μοναχό με την κρούση του ταλάντου και του σημάντρου.

ζ) Οι Αρσανάδες

Ο «αρσανάς» είναι το «λιμάνι» κάθε Μονής που είναι χτισμένη μακριά από την θάλασσα.

Τέλος μέσα στους Ναούς των Ιερών Μονών και Σκήτεων συναντά κανείς τις τοιχογραφίες, τις φορητές εικόνες, τα τέμπλα (εικονοστάσια) και λοιπούς θησαυρούς ανεκτίμητης θρησκευτικής και πολιτιστικής αξίας.

Δάφνη

Η Δάφνη αποτελεί το επίγειο των Καρύων, από τις οποίες απέχει 12,5 χλμ. Βρίσκεται στις δυτικές ακτές της χερσονήσου σε υψόμετρο 15 μέτρων. Οι επισκέπτες - προσκυνητές έρχονται με πλοίο της γραμμής από την Ουρανούπολη (διάρκεια 2 ώρες περίπου) και βρίσκουν ανταπόκριση με λεωφορείο για Καρυές (35' ή πεζή 2.30 ώρες περίπου) πρωτεύουσα του Αγίου Όρους. Στο λιμάνι της Δάφνης, που υπάγεται στις Μονές Σίμωνος Πέτρας και Ξηροποτάμου, υπάρχουν Τελωνίο, Πρακτορείο, μικρά ξενοδοχεία, ΟΤΕ, εστιατόριο, διάφορα καταστήματα με βιβλία, έντυπα και φωτογραφίες του Αγίου Όρους, εικόνες κ.λ.π.

Η Δάφνη οφείλει το όνομά της στις πολλές δάφνες που βρίσκονται στην περιοχή.

Καρυές

Σε απόσταση 12,50 χλμ. από τη Δάφνη στο κέντρο της χερσονήσου, σε υψόμετρο 370 μέτρα βρίσκονται οι Καρυές, πρωτεύουσα της Αθωνικής πολιτείας. Στο κέντρο των Καρύων βρίσκεται ο Ναός του Πρωτάτου (10^{ου} αιώνα), όπου οι τοιχογραφίες του Μανοήλ Πανσέλη-

νου αποτελούν περίφημο αξιοθέατο (14^{ος} αιώνα). Στο Ιερό Βήμα του Ναού φυλάσσεται η εικόνα της Θεοτόκου ή του «Άξιον Εστί», περιμετρικά αγιογραφημένη με τις αγιογραφίες των εορταζόντων Αγίων των είκοσι Μονών του Αγίου Όρους. Η γιορτή της εικόνας είναι στις 11 Ιουνίου. Κατά την παράδοση, ο Αρχάγγελος Γαβριήλ υπέδειξε σε ένα μοναχό του κελιού όπου βρισκόταν η εικόνα της Θεομήτορος, τον Ύμνο του Άξιον Εστί, γράφοντάς τον με το δάκτυλο πάνω σε λίθινη πλάκα. Κατά την παράδοση ο Ναός κτίστηκε από τον Μέγα Κωνσταντίνο.

Στις Καρυές εκτός από τα κτίρια της Ιεράς Κοινότητας, της Ιεράς Επιστασίας και τον Ιερό Ναό του Πρωτάτου, βρίσκονται ακόμη 19 οικήματα, που ανήκουν στις Ιερές Μονές του Όρους όπου και διαμένουν οι αντιπρόσωποι των Μονών στην Ιερά Κοινότητα. Τα κτίρια αυτά είναι μικρά, παλιά και διώροφα και μερικά από αυτά χρησιμοποιούνται σαν καταστήματα (ξενοδοχεία, είδη λαϊκής τέχνης, φούρνους, εστιατόρια, ΟΤΕ, γραφείο ενοικιάσεως αυτοκινήτων για την μετακίνηση των επισκεπτών - προσκυνητών στις διάφορες Μονές κλπ.).

Οι Καρυές ιδρύθηκαν από τους πρώτους μοναχούς του Αγίου Όρους και το αρχικό τους όνομα ήταν Πρωτάτο. Καρυές είναι μεταγενέστερο και οφείλεται, πιθανόν, στο πλήθος των λεπτοκαρυών (φουντουκιών) που φύονται στην περιοχή.

Η Σκήτη του Αγίου Ανδρέα

Σε απόσταση 500 μέτρων βορειοδυτικά από τις Καρυές βρίσκεται η Ρωσική Σκήτη του Αγίου Ανδρέα, που υπάγεται στην Ιερά Μονή Βατοπαιδίου. Είναι

μέσα σε περίβολο, εν είδει Μονής, πάνω σε λόφο. Ο Κυριακός Ναός της Σκήτης έχει ρυθμό βυζαντινό και γοθικό και διαστάσεις 60 μέτρα μήκος, 33 πλάτος και 29 ύψος. Μπροστά στα προπύλαια του Ναού βρίσκεται το κωδωνοστάσιο με τρούλο, πάνω στον οποίο, όπως και στους τρούλους του Ναού, υπάρχουν επίχρυστοι σταυροί από τους οποίους κρέμονται χρυσές σφαίρες.

Ο Ναός ιδρύθηκε το 1867 με την οικονομική βοήθεια των τσάρων της Ρωσίας. Το 1958 φωτιά κατέστρεψε την δυτική πτέρυγα και 20.000 τόμοι εντύπων έγιναν στάχτη.

Στην Ιερά Σκήτη υπάρχει η θαυματοργός εικόνα της Θεομήτορος «ΤΩΝ ΘΛΙΒΟΜΕΝΩΝ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ», που με την επίκλησή της γιατρεύτηκαν μεταξύ 1863 και 1879-πολλοί άλαλοι και παράλυτοι. Σήμερα δεν έχει μοναχούς παραμένει μόνον ένας Έλληνας μοναχός που λέγεται «Προσμονάριος».

1. - Ιερά Μονή Μεγίστης Λαύρας

(τηλ. 23770/23996 Απόσταση από Καρυές 35 χλμ. πεζή 7 ώρες περίπου)

Η Ιερά Μονή Μεγίστης Λαύρας βρίσκεται στο Ν.Α. άκρο της χερσονήσου του Αγίου Όρους, σε υψόμετρο 40 μέτρων. Από μακριά φαντάζει σαγ αρχαίο φρούριο που περιβάλλεται από ψηλά τείχη. Η Λαύρα (=πολύαριθμο μοναστήρι) ιδρύθηκε από τον αυτοκράτορα Νικηφόρο Φωκά, το 963, με επιστασία και την φροντίδα του Οσίου Αθανασίου. Ο τίτλος «Μεγίστη» απονεμήθηκε από τον Νικηφόρο Φωκά. Ο αυτοκράτορας Τσιμισκής, που διαδέχτηκε τον Φωκά, μερίμνησε για την ανέγερση 15 πύργων επί του περιτοιχίσματος της Λαύρας. Κοντά στην είσοδο του Ναού της Θεομήτορος Κουκουζελίσσης

σώζεται μέχρι σήμερα ο πύργος με την επιγραφή «Πύργος του Τσιμισκή».

Ο Καθολικός Ναός της Μονής κτίστηκε τον 10^ο αιώνα, αρχικά τιμόταν στ' όνομα του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, αργότερα δε, όπως και σήμερα στ' όνομα του ιδρυτή της Οσίου Αθανασίου στις 5 Ιουλίου. Ο τάφος του Οσίου Αθανασίου βρίσκεται σε ένα εκκλησάκι, στα αριστερά του Καθολικού, που τιμάται στο όνομα των 40 Μαρτύρων. Μεταξύ των πολυτιμοτάτων κειμηλίων της Μονής περιλαμβάνονται κομμάτι του Τιμίου Σταυρού, η κάρα του Μεγάλου Βασιλείου, το αριστερό χέρι του Χρυσόστομου, η κάρα του Αγίου Ευστρατίου και του Μιχαήλ των Σινάδων, ο σάκκος του Νικηφόρου Φωκά κ.α.

Η βιβλιοθήκη της Μονής, από τις πλουσιότερες στο Άγιον Όρος, διαθέτει 1650 ελληνικούς κώδικες, από τους οποίους 650 σε μεμβράνες. Μέσα στον χώρο της Μονής υπάρχουν 15 παρεκκλήσια, έξω απ' αυτόν 19.

Στο Ιερό Βήμα του Καθολικού Ναού υπάρχει υπερμεγέθης Σταυρός αργυροσφυρήλατος, κοσμημένος με πολύτιμους λίθους δωρεά των Παλαιολόγων.

Ακόμη στον ίδιο Ναό υπάρχουν η εικόνα του Σωτήρος που ανάγεται στα 843, του Ιωάννου του Θεολόγου, η θαυματοργός εικόνα της Υπεραγίας Θεοτόκου της «Κουκουζέλισσας», η Αγία εικόνα της Θεοτόκου «Κτιτορική», η εικόνα του θαύματος που έγινε από τον Όσιο Αθανάσιο (κατά το οποίο η Θεοτόκος υπέδειξε το σημείο όπου ο Όσιος βρήκε νερό) και η εικόνα της Υπεραγίας Θεοτόκου της «Οικονόμισσας»

Το σπήλαιον του Οσίου Αθανασίου ιδρυτή της Μεγίστης Λαύρας

Σε απόσταση 1.30 ώρα πεζή από την Μονή Μεγίστης Λαύρας, κοντά στη ρουμανική Σκήτη του Προφήτη Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου και σε απότομη πλαγιά του Αγίου Όρους, βρίσκεται το Σπήλαιον του Οσίου Αθανασίου, στο οποίο φθάνει κανείς κατεβαίνοντας περί τα 100 στενά πέτρινα σκαλοπάτια.

Μέσα στο σπήλαιο υπάρχουν δύο περακλήσια, το ένα κοντά στο άλλο, που είναι αφιερωμένα στον Όσιο Αθανάσιο, όπου υπάρχει και η θαυματοργός εικόνα της Θεοτόκου.

(Συνεχίζεται...)

Τιμητικό Αφιέρωμα

Είκοσι (20) χρόνια (Ιούλιος 1983 - Αύγουστος 2003) συμπλήρωσε η συνεχής και ανελλιπής έκδοση της «Εφημεριδούλας μας»

Επιμ. Τάκης Σαμαράς

Αγαπητοί συγχωριανοί και φίλοι αναγνώστες του περιοδικού μας, η Σύνταξη αυτού, με χαρά μεγάλη, επισημαίνει και υπενθυμίζει σε όλους, ότι φέτος το καλοκαίρι που μας πέρασε, η

«εφημεριδούλα μας», που ξεκίνησε δειλά-δειλά στην αρχή, σε δίμηνη έκδοση, και τώρα τράνωσε και έγινε τρίμηνο περιοδικό της Αδελφότητάς μας, τόσο για τους Κερασοβίτες τους απανταχού

της Ελλάδος, όσο και για τους απόδημους Κερασοβίτες της Αμερικής, του Καναδά, της Αυστραλίας, της Γερμανίας, της Αγγλίας και της Αιγύπτου, ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕ αισίως ήδη είκοσι (20) χρόνια συνεχούς και αδιαλείπτου έκδοσης και έφθασε στον αύξοντα αριθμό 88, χάριν βέβαια στην αμέρηστη αγάπη όλων των Κερασοβιτών που τόσο θερμά και ζεστά περιέβαλαν απο την αρχή της έκδοσής του μέχρι σήμερα.

Επαληθεύτηκαν πέρα για πέρα οι αισιόδοξες προβλέψεις και τα όνειρα των ανθρώπων εκείνων, του πρώτου Διοικ/κου Συμβουλίου της Αδελφότητάς μας, που είχε την ωραία έμπνευση και ένθερμη διάθεση να προβεί στην έκδοση της «εφημεριδούλας μας».

Να τι έγραφε, κύριο άρθρο, το πρώτο φύλλο της «εφημεριδούλας μας», τότε Ιούλιος - Αύγουστος 1983. «Αγαπητέ φίλε αναγνώστη. Αυτό το φύλλο που κρατάς στα χέρια σου γεννήθηκε σήμερα. Σήμερα κάνει τα πρώτα του βήματα δειλά-δειλά, ψάχνοντας για θερμές αγκάλες, για συμπαρασάτες, για ανθρώπους που θα το αγαπήσουν και θα το μεγαλώσουν γιατί θα' ναι δικό τους. Αγαπητέ φίλε, η αγάπη σου, η υποστήριξή σου, η φροντίδα σου θα το κάνει να μεγαλώσει και να σταθεί στα πόδια του. Και να αρχίσει το περπάτημα...».

Πράγματι, μέσα στα είκοσι αυτά χρόνια της συνεχούς και αδιαλείπτου έκδοσης της «εφημεριδούλας μας», αυτή μεγάλωσε, τράνωσε, απο 8 σελίδες στην αρχή, τώρα έφθασε αισίως στις 30 μέχρι και 36 σελίδες! Έχει βελτιωθεί, τόσο στην καλαίσθητη εμφάνιση, όσο και στο περιεχόμενο της ύλης. Όλα αυτά, όπως γράφτηκε, χάρι στην περίσσια αγάπη των απανταχού της γής Κερασοβιτών, για την πατρογονική

εστία, το χωριό τους, το ξακουστό και χιλιοτραγουδισμένο ΚΕΡΑΣΟΒΟ. Η φλόγα αυτή, ας μας φωτίζει παντοτινά το νου και την καρδιά μας, να βοηθήσουμε όλοι μαζί και ο καθένας χωριστά, με τις δυνάμεις που διαθέτει, ώστε να υψώσουμε το Κεράσοβο στη θέση και στο βάθος που του αξίζει για να ζήσει για πάντα - κόντρα στις αντίξοότητες των καιρών και να θυμίζει σε όλους ότι εδώ κατοικούσαν, κατοικούν και θα κατοικούν οι ακρίτες Κερασοβίτες.

Για μια ακόμη φορά, αν και είχε γραφεί απο το πρώτο φύλλο της έκδοσης της «εφημεριδούλας μας», γίνεται ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ στους νέους και νέες του χωριού μας, όπου και αν κατοικούν και βρίσκονται, στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, να δώσουν το παρόν, να πλαισιώσουν με αγάπη και ζήλο την Αδελφότητά μας, τις δραστηριότητές της, να στείλουν εργασίες και δοκίμια στο περιοδικό μας, να γίνουν συντάκτες αυτού, όλοι είναι ευπρόσδεκτοι, ο καθένας με τις δικές του δυνάμεις, αλλά όλες οι μικρές δυνάμεις γίνονται μεγάλες όταν ενωθούν σε μια και επαληθεύεται το «η ισχύς εν τη ενώσει».

Να μια ευκαιρία για πνευματική δουλειά και δεν χρειάζονται υπεράνθρωπες προσπάθειες, ούτε ν' αφήσετε τη δουλειά σας. Μόνο τις ελεύθερες ώρες για ξεκούραση παιδέψτε λίγο το μυαλό σας, τρίψτε λίγο αυτό, που λέει ο λόγος και γράψτε κάτι, ότι εσείς νομίζετε ότι θα' ναι καλό και μέσα στα πλαίσια της ανύψωσης της ύλης του περιοδικού μας, της πνευματικής ανωτερότητας αυτού, μακριά απο σπέρματα διχόνοιας, γκρίνιας, μιζέριας.

Τέλος ο γράφων, μέσα απο τις σημερινές του γραμμές, εύχεται στον Πανάγαθο Θεό μας, οι αγαθές ψυχούλες των:

α) Βασίλη Γ. ΚΙΤΣΑΚΗ, προέδρου τότε των Δ.Σ. και πρώτου συντάκτη της «εφημεριδούλας μας», β) Χριστοφόρου ΓΚΟΥΤΣΙΟΥ, Ταμία και γ) Χαράλαμπου ΧΑΡΙΣΙΑΔΗ, μέλους, ν' αναπαύονται σε σκηνές δικαίων και σε τόπους

χλοερούς και δροσερούς.

Αιωνία η μνήμη τους.

Στο περιοδικό μας, στην «εφημεριδούλα μας», να τα εκατοστήσει - χιλιάσει.

Πλανόδιοι Ηπειρώτες τεχνίτες

Επιμ. Τάκη Σαμαρά

Αγαπήτοί συγχωριανοί και φίλοι αναγνώστες του περιοδικού μας, το τελευταίο δεκαήμερο του Σεπτεμβρίου του 2003, επισκέφτηκα και πάλι το βιβλιοπωλείο «ΔΩΔΩΝΗ», Αντρέα Μεταξά 13, Εξάρχεια, του άξιου φιλόμουσου Ηπειρώτη κ. Ευάγγελου ΛΑΖΟΥ, εκδότη του ιστορικού αυτού βιβλιοπωλείου, για αναζήτηση ιστορικών βιβλίων, εργασιών και πραγματειών που θα αναφέρονται κυρίως στην επαρχία τη δική μας (Κόνιτσας).

Ψάχνοντας-ψάχνοντας, ξετρώπωσα δύο τέτοια βιβλία: το πρώτο, έχει τίτλο «ΤΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΧΑΝΤΕΛΗ», έκδοση 2002, διερμηνέα του Ελληνικού Γενικού Προξενείου Ιωαννίνων (1901-1913) και πρόξενου στην Αττάλεια Μ. Ασίας (1914-1917).

Μέσα σ' αυτό ο αναγνώστης θα βρει και θα μάθει πολλά πράγματα και μυστικά της εποχής εκείνης, του Μακεδονικού αγώνα πρώτα και μετά των δύο βαλκανικών πολέμων της χώρας μας, τότε που η μικρή μας πατρίδα, έγινε η Ελλάδα των δύο Ηπείρων και των πέντε θελασσών.

Το δεύτερο, φωτ/πία, βλεπ. στην πρώτη σελίδα, αφορά ομιλία στον Φιλολογικό Σύλλογο «ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ», την 30 Οκτωβρίου 1927 σε συγκέντρω-

ση που είχε οργανωθεί από την Πανεπειρωτική Αδελφότητα Αθηνών, αργότερα ονομάστηκε Πανεπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδος (Π.Σ.Ε.).

Σ' αυτό το δεύτερο μικρό βιβλιαράκι, ο αναγνώστης θα μείνει άφωνος και έκπληκτος για την απλότητα και σαφήνεια του ομιλητή στο θέμα του που αφορά τας πλανόδιους Ηπειρώτες τεχνίτες, σε συνδιασμό με την εθνική μας υπόθεση, που γίνονται, γίνονται και θα γίνονται δημιουργοί, κήρυκες και θεματοφύλακες της εθνικής μας υπόθεσης. Αξίζει τον κόπο να γίνουν αυτά τα δύο βιβλία κτήμα κάθε Κιρασοβίτη συγχωριανού μας ή άλλων φίλων αναγνωστών. Κυρίως εμάς τους νεοέλληνες Κιρασοβίτες που οι πρόγονοί μας μας ή σαν πλανόδιοι τεχνίτες της άμορφης και ακατέργαστης πέτρας, του λιθαριού, του αγκουναριού, που από την ανατολή του ήλιου μέχρι τη δύση του, «Κουβέντιαζεν» μαζί του, δουλεύοντας το, με το σφυρί ή το καλέμι ολημερίς για να πάρει μορφή και φάτσα αυτών που θέλανε οι χτιστάδες πρόγονοί μας.

ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Κ. ΦΑΛΤΑΪΤΣ

ΟΙ ΠΛΑΝΟΔΙΟΙ ΗΠΕΙΡΩΤΑΙ ΤΕΧΝΙΤΑΙ

ΚΑΙ Η ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
1928

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Ο μήνας της Εθνικής μας Ανάτασης.

Γράφει ο Τάκης Σαμαράς

Αγαπητοί συγχωριανοί και φίλοι αναγνώστες του περιοδικού μας, γιορτάσαμε και φέτος με πατριωτική υπερηφάνεια και έξαρση την Εθνική μας γιορτή του Μεγάλου και Ιστορικού ΟΧΙ της 28ης Οκτωβρίου του 1940 με δοξολογίες, ομιλίες και παρελάσεις της σπουδάζουσας νεολαίας και του υπερήφανου Ελληνι-

κού στρατού μας.

• Το έπος του '40, μας δίνει ορισμένες διδαχές και αυτές θα προσπαθήσουμε να καταγράψουμε στη στήλη μας αυτή σήμερα:

• Το Ελληνικό έθνος μπορεί να είναι υπερήφανο, γιατί ποτέ στη νεώτερη ιστορία του δεν επεδίωξε με πολέμους να κατακυριεύσει και να

υποδουλώσει γειτονικούς λαούς. Τουναντίον, κατ' επανάληψη, δέχτηκε απρόκλητες επιθέσεις. Γι' αυτό και η εθνική μας ιστορία είναι γεμάτη απο πράξεις ηρωϊκής αντίστασης εναντίον των ξένων εισβολέων και κατακτητών.

● Ίσως η 28η Οκτωβρίου του '40 να μοιάζει μακρινή και άσχετη με τα σημερινά προβλήματα της χώρας μας, τα μηνύματά της όμως είναι πολύ επίκαιρα, γιατί είναι αιώνια. Το ΟΧΙ στο Ιταλικό τηλεσίγραφο δεν ήταν μια απλή πολιτική ενέργεια. Ήταν πράξη υψιλού εθνικού συμβολισμού γι' αυτό ακριβώς άφησε το ανεξίτηλο ίχνος, σημάδι του στην Εθνική μας Ιστορία. Την ίδια περίοδο άλλες Ευρωπαϊκές χώρες πιο μεγάλες και πλούσιες, υπέκυψαν στα αντίστοιχα τηλεσίγραφα.

● Εμείς οι νεοέλληνες δεν έχουμε την πολυτέλεια να ξεχάσουμε. Η ιστορία μας διδάσκει με καθαρό-ξεκάθαρο τρόπο ότι κανείς δεν θα σεβαστεί ένα έθνος, το οποίο έχει χάσει τον αυτοσεβασμό του. Οι Εθνικές υποχωρήσεις, άλλωστε, έγιναν πάντα στο όνομα ενός αμφιλεγόμενου ρεαλισμού.

● Το 1940, η Ελλάδα μας ανέτρεψε όλα τα προγνωστικά της εποχής εκείνης, επειδή η κοινωνία αποτελείτο ακόμη απο πολίτες κι όχι απο άτομα, των οποίων ο ορίζοντας περιορίζεται αποκλειστικά και μόνο στο κυνήγι του προσωπικού ή οικογενειακού συμφέροντος.

● Η 28η Οκτωβρίου του '40, έχει την αξία της, γιατί ακριβώς συμβο-

λίζει την Εθνική μας ανόρθωση. Τότε ένα ολόκληρο έθνος πραγματοποιεί αιφνιδιαστικά και με μια μεταφυσική δύναμη ΕΝΑ ΑΛΜΑ απο την ταπεινή του καθημερινότητα προς την ιστορία. Ας διδαχθούμε λοιπόν απ' αυτό για να μη χρειασθεί να διδαχθούμε απο καμιά νέα εθνική καταστροφή.

● Μέσα στο αθάνατο αυτό Ελληνικό πνεύμα, η ομογένεια των Ελλήνων της Αυστραλίας, αυτά τα ξενιτεμένα παιδιά της Ελλάδας, που οι ανάγκες της ζωής τους ανάγκασαν να φύγουν μακριά απο την προγονική-πατριική αγκαλιά, ψάχνοντας μια καλύτερη μοίρα ζωής, που όντως την βρήκαν στη φιλόξενη χώρα, παραμένουν πάντα «μέσα» τους, ενδόμυχα Έλληνες στις Εθνικές μας γιορτές, της παλιγγενεσίας της 25ης Μαρτίου του 1821 και του ηρωϊκού-θρυλικού ΟΧΙ της 28ης Οκτωβρίου του 1940, ενάντια στις φασιστικές δυνάμεις των Μουσολίνι-Χίτλερ, τις γιορτάζουν με μεγάλη εθνική περηφάνεια και περίλαμπρα.

Οι Ελληνικές Ορθόδοξες εκκλησίες, πλημμυρίζουν απο τον κόσμο, μεγάλους και μικρούς, νέους και νέες. Γίνονται δοξολογίες, ομιλίες, συγκεντρώσεις. Η αποκορύφωση όμως όλων αυτών είναι οι μεγάλες και φανταχτερές παρελάσεις των ομογενών μας, ντυμένων των περισσότερων με τις Εθνικές Ελληνικές ενδυμασίες στις μεγάλες λεωφόρους του Σίνδνεϋ και της Μελβούρνης με υπερυψωμένες περήφανα και καμαρωτά, τις εκατοντάδες μικρές σημαϊούλες του εθνικού μας συμβόλου,

αλλά κυρίως την ΜΕΓΑΛΗ (σε διάσταση) Γαλανόλευκη Ελληνική σημαία, να ριπίζει στο απλό θρόισμα του αγέρα της φιλόξενης αυτής χώρας, σκορπώντας έτσι ρίγη συγκίνησης και αγαλλίασης στους παρακολουθώντας εκεί εκατοντάδες χιλιάδες ομογενείς μας. Τα τελευταία χρόνια πηγαίνει και η Ελληνική Προεδρική φρουρά και πέρνει και αυτή μέρος στις εκδηλώσεις αυτές. Τα Ελληνόπουλα «ευζωνάκια», καταχειροκροτούνται για την ωραία παράστασή τους και την λεβεντιά τους.

■ Πέρα από τις ομαδικές αυτές εκδηλώσεις της ομογένειάς μας στη φιλόξενη αυτή χώρα, έχουμε και τις οικογενειακές - συντροφικές πανηγυρικές πατριωτικές εκδηλώσεις, που γίνονται στα σπίτια, στη γειτονιά, στην εξοχή. Το Ελληνικό γλέντι «ανάβει» με φαγοπότι, ποτό και με παραδοσιακούς Ελληνικούς χορούς και τραγούδια από όλη την Ελλάδα, κυρίως Ηπειρώτικα, γιατί αισθάνονται Έλληνες, είναι αίμα Ελληνικό.

■ Η σύνταξη του περιοδικού μας,

ευχαριστεί θερμά την ομογενή μας εκεί Κα Σπυριδούλα ΚΑΛΥΒΑ, που έδωσε στο περιοδικό μας φωτογραφίες από γλέντια και κέφια σε εθνικές μας γιορτές εκεί στην φιλόξενη αυτή χώρα. Αγαπάει τη γενέθλια γη των προγόνων της και τακτικά επισκέπτεται για δύο-τρεις μήνες το χωριό μας το καλοκαίρι με τη μάνα, τα παιδιά και τον αδελφό της. Ανακαίνισε εξ ολοκλήρου το πατρικό της σπίτι, έγινε ολοκαίνουργιο. Λαμβάνει μέρος στις καλοκαιρινές πολιτιστικές εκδηλώσεις των Αδελφοτήτων μας που γίνονται τον Αύγουστο μήνα στο χωριό μας. Είναι όμως και δραστήριο - ενεργητικό μέλος της ομογένειάς μας εκεί στην Αυστραλία. Εύγε Κα Σπυριδούλα, τιμάς την ομογένεια εκεί, αλλά τιμάς ιδιαίτερα και εμάς τους Κιρασοβίτες που έχουμε τέτοια άξια τέκνα στη ξενιτιά. Περισσότερο να σημειώσω πως τυγχάνεις ιδιαίτερης εκτίμησης και σεβασμού και από όλους τους Κιρασοβίτες - τισσες. Όλοι σε αγαπούμε.

Νέοι-νέες της ομοιογένειας με Ελληνικές Εθνικές ενδυμασίες.
Δεξιά η Κα Σπυριδούλα.

Γυναίκες της ομοιογένειας χορεύουν Ελληνικούς παραδοσιακούς χορούς.

Στιγμιότυπο απο Εθνική γιορτή.
Αριστερά η Κα Σπυριδούλα Καλύβα με τους ιερείς.

Και τώρα λίγες γραμμές για τον μήνα ΟΚΤΩΒΡΙΟ, εγκυκλοπαιδικά, μια και είναι ο μήνας της Εθνικής μας ανάτασης.

● Ο Οκτώβριος πήρε το όνομά του απο το λατινικό Octo, το οποίο προέρχεται απο το Ελληνικό Οκτώ. Ήταν ο όγδοος μήνας απο το Μάρτιο που είναι ο πρώτος μήνας κατά την Κοσμογέννηση. Στη Ρώμη ο Οκτώβριος αποκαλείτο Sementilius (semen σημαίνει σπόρος)

και είχε πάρει αυτή την ονομασία επειδή είναι ο κατεξοχήν μήνας της σποράς. Ακόμη, σε ορισμένες περιοχές της Ηπείρου, π.χ. χωριό μας, ονομάζεται Σποριάς. Στο Εκκλησιαστικό μηνολόγιο ο Οκτώβριος είναι ο δεύτερος μήνας (αρχή Ινδίκτου η 1η Σεπτεμβρίου), στο δε Γρηγοριανό ημερολόγιο, που ισχύει σήμερα, είναι ο δέκατος μήνας. Απο την 5 εως την 12 Οκτωβρίου, δηλ. για μια εβδομάδα, απο το 19

π.Χ., τελούνταν ήδη στη Ρώμη προς τιμήν του αυτοκράτορα Οκταβιανού Αυγούστου μεγαλοπρεπείς γιορτές στον Ιππόδρομο. Αυτό ένεκα της θριαμβευτικής του επιστροφής απο την Ανατολή και τις νικηφόρους εκστρατείες του.

● Ο Οκτώβριος στην καρδιά και στη συνείδηση των Ελλήνων είναι συνυφασμένος με τη γιορτή του Αγ. Δημητρίου, τους απελευθερωτικούς αγώνες του 1912-13 και ιδιαίτερα με την απελευθέρωση της Θεσσαλονίκης ανήμερα της γιορτής του και φυσικά με την Εθνική μας γιορτή της 28ης του μηνός. Την πρώτη του μήνα, παλιότερα γιορτάζονταν η Αγία Σκέπη της Παναγίας μας, σαν προστάτιδας του Ελληνικού Έθνους μας.

● Η παράδοση συνδέει τον Οκτώβριο με την αλλαγή του ημερολογίου. Όταν ο Πάπας Γρηγόριος ο 13ος αποφάσισε την εφαρμογή του νέου ημερολογίου (Γρηγοριανού) το 1582, έπρεπε απο κάποιο μήνα να αφαιρεθούν 10 ημέρες. Ο κλήρος λοιπόν έπεσε στον Οκτώβριο. Έτσι την Πέμπτη 4 Οκτωβρίου, ακολούθησε η Παρασκευή 15 Οκτωβρίου του ίδιου έτους 1582. Η συγκεκριμένη περίοδος επελέγη επειδή δεν υπάρχουν σημαντικές γιορτές στο τυπικό της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας.

Συνεπώς οι ημερομηνίες 5-14 Οκτωβρίου του 1582 δεν υπήρξαν ποτέ στην ιστορία, σύμφωνα με το ισχύον σήμερα Γρηγοριανό (απο το όνομα του Πάπα) ημερολόγιο.

Κερασοβίτικη Ρακή (τσίπουρο)

παλιά ιστορία - θρύλος.

Γράφει ο Τάκης Σαμαράς

Ήταν χρόνια παλιά, τέλος δεκαετίας 1950-αρχές της νέας δεκαετίας του 1960, τότε είμασταν βλαμάδες (αδερφοποιητοί) ο γραφών και ο μακαρίτης ο Νίκος Κ. Γκούτσιος, νέα παιδιά και είμασταν στο χωριό μας, αυτήν την εποχή, το μήνα Νοέμβριο, που γίνεται η απόσταξη της ρακής (τσίπουρο) στα ρακοκαζάνια του χωριού μας, π.χ. Πασιά, Γιάννη Ζούκα, Τσιατσιάδικο. Τη διαδικασία παραγωγής της ρακής, όλοι μας τη γνωρίζουμε, κυρίως εμείς οι μεγαλύτεροι, οι νέοι-νέες αν θέλουν να μάθουν τον τρόπο παραγωγής της δεν έχουν παρά να επισκεφτούν τις ημέρες του Νοεμβρίου το χωριό μας για να ειδούν και απολαύσουν απο κοντά την αχνιστή μυρωδιά της Κιρασοβίτικης ρακής. Πολλοί σύλλογοι και Αδελφότη-

τες της αποδημιάς έχουν ήδη αρχίσει να κάνουν στα χωριά τους, γιορτές, πανηγύρια τις ημέρες των ρακοκαζανιών, με φαγοπότι και λαλούμενα, τραγούδια και παραδοσιακούς χορούς. Γίνεται η αναβίωση των παλιών εθίμων μας. Και σε μας, στο χωριό μας, ανεβαίνουν το τριήμερο της 28ης Οκτωβρίου πολλοί συγχωριανοί μας, επειδή απο τότε αρχίζει να επιτρέπεται η παραγωγή της ρακής, όμως καλό είναι να γίνεται ομαδική επίσκεψη με πρωτοβουλία της Αδελφότητάς μας. Ευκαιρία για να ειδούμε και πάλι το χωριό μας, τα σπίτια μας, τους συγγενείς μας, αλλά και να απολαύσουμε και τις χάρες και τις γλύκες των ρακοκαζανιών, τώρα μάλιστα που είναι ευχάριστη η παραμονή σ' αυτά, εφόσον σαν καύσιμο χρησιμοποι-

ούν το αέριο και όχι τα ξύλα που προκαλούσαν αποπνικτική ατμόσφαιρα στον τόπο παραγωγής (στα καζάνια). Καιρός είναι να γίνει πραγματικότητα. Αν δεν γίνει φέτος να αρχίσει απο του χρόνου, πάντως να γίνει, αυτή είναι η ευχή!

Στο σημερινό μας όμως σημείωμα, γράφεται ένας θρύλος που έχει να κάνει με τη διαμάχη μεταξύ ΦΛΟΥΔΑΣ και ΨΥΧΑΣ στις ρώγες των σταφυλιών.

...Μια φορά και ένα καιρό δεν μιλούσαν μόνο οι άνθρωποι, μιλούσαν και τα ζωντανά, τα όντα της φύσης, δηλαδή τα άψυχα, τα δέντρα, οι γκρεμοί, τα κρέκουρα, τα λαγγάδια, τα βουνά, οι λίμνες...

Έτσι ένα πρωινό, ακούστηκαν μεγάλοι καυγάδες και τσακωμοί στ' αμπέλια, εκεί κάτω στη Ραχροβίτσα που ήταν αμπελότοπος τα παλιά χρόνια, τα πρόφτασε και ο γράφων. Έτρεξαν οι χωριανοί μας να δούν τι γίνεται. Και τι άκουσαν; Τα σταφύλια είχαν αναστατωθεί γιατί καυγάδιζε - μάλωνε η φλούδα κάθε ρώγας με τη ψύχα. Κάθησαν οι χωριανοί μας στους τράφους των αμπελιών και άκουγαν. Έλεγε η ψύχα στην φλούδα:

-Εσύ είσαι άχρηστο πράγμα! Εγώ έχω και τη γλύκα και το χυμό. Εγώ βγάζω απο το αίμα μου το κρασί, το θεϊκό ζουμί. Εσύ είσαι ένα πράγμα στιφό, σκληρό και άνοστο. Τίποτα. Ούτε οι σφήκες δεν σε τρώνε, ούτε παιδιά, ούτε κανένας. Ακόμα και αυτά τα πουλιά χωνεύουν τη ψύχα και κατοικούν εσένα... Η ψύχα είχε πάρει μεγάλη φόρα και μιλούσε όλο κακίες, φουρκιζόταν και ούρλιαζε. Μα η καημένη η φλούδα, λογική, συγκρατημένη, έδινε τόπο στην οργή... Της απάντησε ήρεμα και σιγανά: -Εγώ ψύχα μου σε έχω στην αγκαλιά μου σαν παιδί μου. Εγώ παίρνω και την παγωνιά και τη βροχή και τον ήλιο για να σε προστατέψω και να σε λυτρώσω.

Δεν αφήνω τα αδύναμα μαμούδια - ζιζάνια να ρουφήξουν το αίμα σου. Όμως εσύ με βροίζεις και με κακολογάς άσχημα. Αν ανοίξω την αγκαλιά μου θα βρεθείς αμέσως κάτω στο χώμα και θα σε καταπιούν τα ζωήφια και τα μερμήγκια...

... Η ψύχα όμως το χαβά της. Έβριζε αφρισμένη απο το κακό της. Καυχιόταν πως εκείνη με το κρασί της το γλυκό κάνει το κόσμο να ξεχνά τα βάσανα και καημούς οι άνθρωποι να τρεκλίζουν. Τις γυναίκες να ξεχνούν τον τρόπο τους και οι γοιές να ξεχνούν το χάρο που καταφθάνει...

Οι χωριανοί μας άκουγαν τον καυγά και γελούσαν...

-Για σκέψου να τσακώνονται και μέσα στη ρόγα! Μόνο οι σπόροι δεν άρχισαν και αυτοί να καυγαδίζουν, ίσως αυτοί να πάνε με τη φλούδα...

Πέρασε η ώρα και οι χωριανοί μας έφυγαν, μόνο έμεινε ο αγροφύλακας που ήταν και αμπελουργός εκεί στους τράφους των αμπελιών μας. Τον είδαν οι φλούδες σκεπτικό και τον συμπάθησαν. Τότε οι φλούδες τον κάλεσαν με σιγανή φωνή:

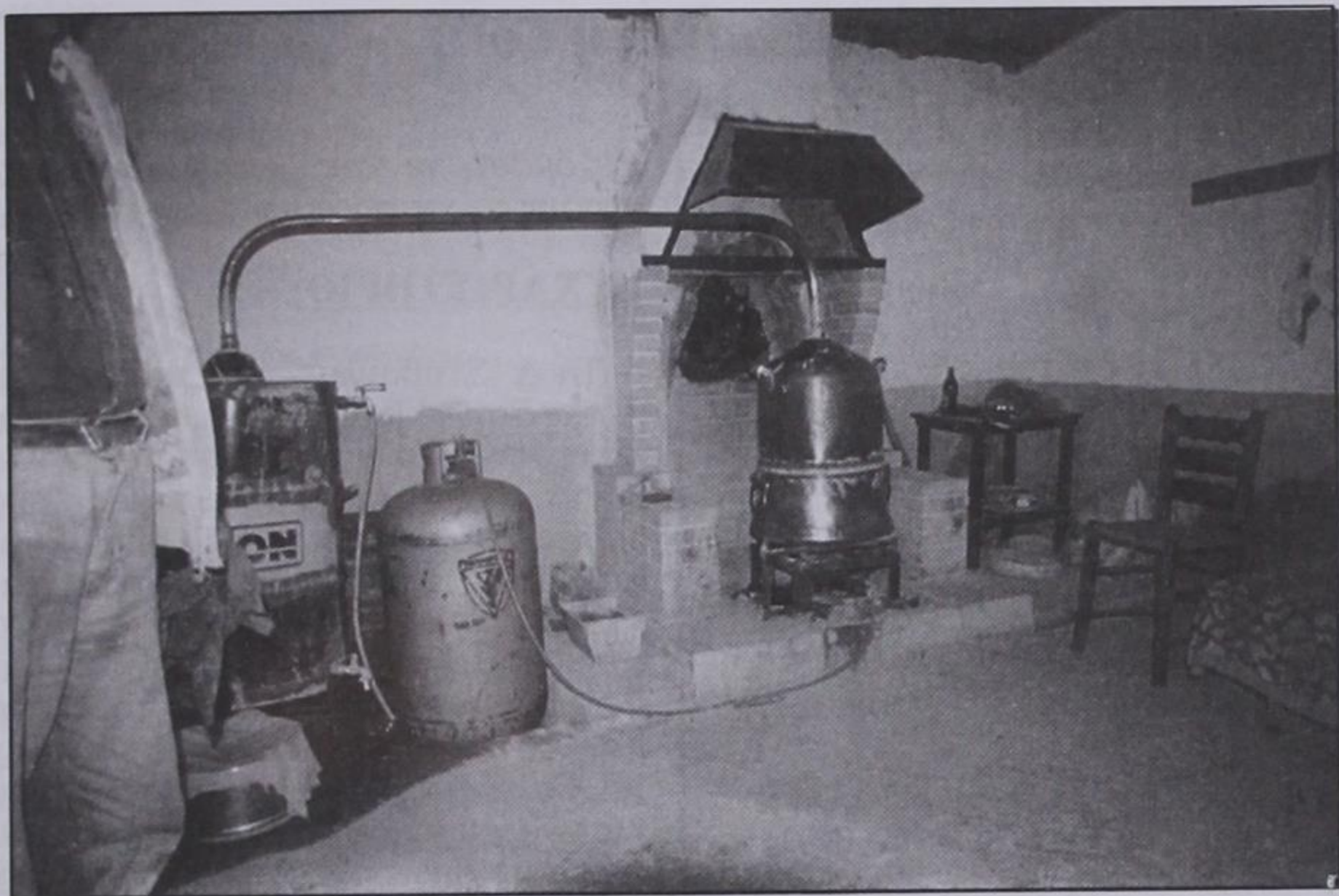
-Σίμωσε κοντά να σου πούμε ένα μεγάλο μυστικό!

Ο αμπελουργός - αγροφύλακας άκουσε παραξενεμένα τη φωνή, πήδηξε απο τον τράφο και μπήκε ανάμεσα στα κλήματα. Έσκηψε χαμηλά και οι φλούδες του είπαν στο αντί του:

-Σαν πατήσεις τα σταφύλια και βγάλεις το κρασί, ότι μείνει μη το πετάξεις. Μη μας πετάξεις εμάς τις φλούδες. Φύλαξέ μας...!

Ο αμπελουργός - αγροφύλακας άκουσε με προσοχή. Και οι φλούδες του είπαν όλα τα μυστικά.

Έτσι μόνον αυτός γνώριζε πως βγάζουν απο τα σταφύλια τη ρακή, την αχνιστή και μυρωδάτη...

Το καινούργιο αποστακτήριο σε ώρα δράσης.

Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδος (Π.Σ.Ε.)

Έχουμε ξαναγράψει πως το πρωτοδικείο Αθηνών με την 4611/2002 απόφασή του, ύστερα απο προσφυγή του κ. Μαρτσέκη, προέδρου της Ομοσπονδίας Αδελφοτήτων Επαρχίας, Κόνιτσας, είχε κρίνει και ακυρώσει τις αρχαιρεσίες αυτής που είχαν γίνει στις 1-2/4/2001 για την ανάδειξη του Διοικητικού Συμβουλίου (Πρόεδρος κ. Αλεξίου).

Ήδη και το Εφετείο Αθηνών με την 6576/20-8-2003 απόφασή του, έκρινε την υπόθεση αυτή τελεσίδικα και επικύρωσε την απόφασή του πρωτοδικείου, κρίναν οτι οι γενόμενες αρχαιρεσίες τον Απρίλιο του 2001 στην Π.Σ.Ε. είναι άκυρες, ώστε να θεωρούνται ως μηδέποτε γενόμενες. Ύστερα απο την από-

φραση αυτή, έχουν κληθεί τα μέλη του Δ.Σ. της Π.Σ.Ε. να μην ασκούν καθ' οιονδήποτε τρόπον, πράξεις Διοίκησης και να μην εμφανίζονται πρός τα έξω ως εκπρόσωποι της Π.Σ.Ε.

Κατόπιν όλων αυτών έχει προταθεί στο Δικαστήριο να ορισθεί προσωρινή διοίκηση απο ηπειρωτικές προσωπικότητες, ώστε να ασκεί Διοίκηση και να τακτοποιήσει τα πράγματα για νέο καταστατικό και νέες γνήσιες αρχαιρεσίες. Αναμένουμε.

Τ.Α.Σ.

Κοινωνική ζωή

ΓΑΜΟΙ:

• Τα ζευγάρια Νικόλαος - Βάϊα Σελτσιώτη και Παντελής - Μαρία Κυρίτση, πάντρεψαν τα παιδιά τους Δημήτρη - Ανδρομάχη στις 4 του μηνός Οκτωβρίου του 2003 στον Ιερό Ναό Παναγίας Ελευθερώτριας της Πολιτείας. Παραβρέθηκε πλήθος κόσμου απο συγγενείς και φίλους. Ακολούθησε γλέντι με τους πασίγνωστους συγχωριανούς μας καλλιτέχνες οργανοπαίχτες αδελφούς Νίκο - Κώστα Φιλιππίδη που κράτησε μέχρι τις πρωϊνές ώρες.

• Το ζευγάρι Βασίλιος - Δήμητρα Ηλ. Σαμαρά, πάντρεψαν το γιό τους Ηλία με την εκλεκτή της καρδιάς του Αναστασία στις 22 Νοεμβρίου 2003, το Σάββατο, στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου, Ιωαννίνων Πλατείας Πάργης στα Γιάννενα. Παραβρέθηκε πολύς κόσμος απο συγγενείς και φίλους. Ακολούθησε δείπνο - γλέντι στην Ελεούσα Ιωαννίνων.

Ευχόμαστε ολόψυχα στα νέα παιδιά - ζευγάρια κάθε ευτυχία και χαρά στη ζωή τους και στους ευτυχείς γονείς - παππούδες - γιαγιάδες να τους ζήσουν και πολλούς απογόνους.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ:

• Το ζευγάρι Σπύρος - Κυριακή Βαγγέλη Γκουγκέτα, Θεσσαλονίκη, απέκτησε κοριτσάκι, είναι το πρώτο τους παιδί.

• Το ζευγάρι Δημήτρης - Γιάννα Μπαρμπαλιά (κόρη Στάθη Παγώνη) απέκτησαν το πρώτο τους παιδί που είναι κοριτσάκι, στις 22/9/2003.

Ευχόμαστε να τους ζήσουν και να ευτυχίσουν τα νεογέννητα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ:

Τα Δ. Συμβούλια, τέως και νυν, της Αδελφότητάς μας, με την ευκαιρία της λήψης ενός τσεκ εξόφλησης ενός υπόλοιπου χρέους της Αδελφότητας Κερασοβιτών Αμερικής που είχε προκύψει απο την κατασκευή της όμορφης νέας, πέτρινης πελεκητής «Βρύσης της Παναγίας» στο μεσοχώρι του χωριού μας, εκφράζουν τις ευχαριστίες τους στην Αδελφότητα, στον Πρόεδρο Δημήτρη Απ. Γαλάνη και το Δ.Σ. αυτής και εύχονται να συνεχίζεται για πάντα η καλή συνεργασία για το καλό και την πρόοδο του χωριού μας.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ:

Η Ευγενία ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, κόρη του Άγγελου και της Άννας Βάϊλα απεφοίτησε με βαθμό «λείαν καλώς» απο την Πολυτεχνική σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών.

Το Δ.Σ. της Αδελφότητάς μας και η σύνταξη του περιοδικού μας, συχαίρουν θερμά τη νέα επιστήμονα και της εύχονται καλή σταδιοδρομία, οι δε ευτυχείς γονείς να την χαίρονται.

ΕΚΛΟΓΕΣ:

Γενομένων αρχαιρεσιών στον Αγροτικό μας Συν/σμο Κοινής χαρτονομής του χωριού μας, στις 26/10/2003 προέκυψε νέα Διοίκηση που συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

Πρόεδρος

Τσούμπανος Παντελής

Αντιπρόεδρος

Σιάφης Αθανάσιος

Ταμίας

Εχάρχου Νικόλαος

Μέλος

Τζίνας Θωμάς

Μέλος

Γαλάνης Νικόλαος

Η θητεία τους είναι τριετής.

Θέλουμε να ελπίζουμε σε παραγωγικό έργο.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ:

Το Δ.Σ. του Συνεταιρισμού Κοινής χαρτονομής της Αγίας Παρασκευής Κονίτσης, ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και προσωπικά τον κ. Νομάρχη, γιατί ενήργησε άμεσα (μετά απο σχετική αίτηση του Δ.Σ.) και με εντολή του συντηρήθηκε με ασφάλτο ο δρόμος απο Ε.Ο. (Μπέλες) μέχρι το χωριό μας (9 χλμ.).

Σας ευχαριστούμε γιατί όλοι μας έχουν ξεχάσει.

Με τιμή
το Δ.Σ. του Συλλόγου

Σ.Σ.

Γίνεται πάντως η διευκρίνηση πως η συντήρηση αυτής αφορούσε μόνο τα

σημεία εκείνα του δρόμου που έπαθαν κατολισθήσεις και υπάρχουν λακκούβες. Δεν έγινε συντήρηση ολόκληρου του δρόμου, που τέτοια τύχη! Χρόνους πάρα πολλούς έχει να συμβεί αυτό.

Γράφουμε και ξαναγράφουμε για εκείνη τη καρμανιόλα την γέφυρα της Πουρνιάς αλλά κανένας αρμόδιος της Νομαρχίας δεν συγκενείται. Πρέπει πρώτα να θρηνήσουμε ανθρώπινα θύματα και μετά να γίνει η μικρή διαπλάτυνση αυτής, ώστε να διέρχονται τα λεωφορεία του ΚΤΕΛ και τα τουριστικά λεωφορεία δίχως καρδιοχτύπια; Δεν το διαπιστώσατε αυτό και μόνος σας κ. Νομάρχα, όταν περάσατε τον Αύγουστο μήνα φέτος πηγαίνοντας για Φούρκα - Σαμαρίνα; Ακόμη θα «πληρώνει» το Κεράσοβο για την μη «αναγνώριση» του νόμου «Καποδίστρια»; Ηπολιτεία εκδικείται για την πράξη της αυτή;

Θέλουμε να πιστεύουμε εμείς οι Κερασοβίτες πως αυτή η ενέργεια κ. Νομάρχα θέλει επακολουθήσει μεγαλύτερο ενδιαφέρον για τα ζωτικά μας προβλήματα που απασχολούν τα χωριά μας αλλά προπαντός για το καυτό πρόβλημα του νόμου «Καποδίστρια» που κατάργησε την κοινότητά μας και ενσωμάτωσε ακούσια στο Δήμο Κόνιτσας. Θέλουμε και επιζητούμε θετική λύση. Είναι το δικαίό μας.

Πήραμε Συνδρομές - Ενισχύσεις

Συνέχεια απο προηγούμενο

Αδελφότητα Αμερικής	1500 Δολ	Κυρίτσης Παντελής του Μιλτ.	50Ε
Ζάρρας Παναγιώτης	20+5Ε	Σελτσιώτης Ιωάννης	50Ε
Μέλιος Κωνσταντίνος	20Ε	Λάζαρος Τέλλης	20Ε
Κωτούλα Μάχη του Ευαγγ.	20Ε	Νάκος Φώτιος του Μιλτ.	20Ε
Καρβέλα Ελένη	20Ε	Ζήκας Παντελής	20Ε
Φιλίππιδης Ανδρέας	20Ε	Νάκος Παύλος	20Ε

Τσιάτσιος Ζήσης	20E	Ζούλης Δημήτριος	20E
Κουκούμης Γεώργιος	10E	Σταύρου Παναγιώτης	
Στρατσιάνης Ευάγγελος	5E	Παπαγιάννη Σπυριδούλα	20E
Τσιάτσιος Δημήτριος του Σπυρ.	50E	Γελαδάρης Αλέκος	20E
Ράπτης Βασίλειος	10E	Γαλάνη Μαρία	20E
Κουκούμης Νικόλαος	20E	Νταγκοβάνος Μιλτιάδης	20E
Ζιούλης Κων/νος	30E	Νταγκοβάνος Ζήσης	30E
Ζήκα Χαρούλα	20E	Τζιμοτόλης Αχιλλέας	20E
Νάκος Μάκης	20E	Τζίνας Κων/νος	20E
Παπακώστας Αλέξης	20E	Σελτσιώτης Δημήτρης	100E
Παπανικολάου Βασίλειος	20E	Ζιούλης Λάζαρος (Χρήστος)	20E
Κωτούλας Φώτιος	20E	Γαλάνης Κων/νος	50E
Παπανικολάου Μαρία Κυτιλή	50+20E	Κουκούμης Αθανάσιος (Αποστ.)	20E
Δημητρίου Άγγελος	50E	Εξάρχου Πολυξένη	20E
Κουκουμή Αρετή	10E	Τριανταφύλλου Πασχάλης	20E
Παναγιώτου Χρήστος	30E	Κουκούμης Αθανάσιος του Νικ.	20E
Τζίνας Δημήτριος	100E	Ορέστης Τζίνας	20E
Γελαδάρης Παντελής	10E	Παπαδήμα Αικατερίνη	20E
Τσούτσης Νικόλαος	100E	Ζήκας Ευάγγελος του Ιωαν.	20E
Τέλλης Απόστολος του Κων/νου	50E	Νταγκοβάνος Ευάγγελος του Νικ.	20E
Ουρανία Αποστόλου Τζίνα	20E	Νταβέλη Κων/να	20E
Ζήκας Γεώργιος	20E	Κότινα Αικατερίνη	20E
Στρατσιάνης Ιωάννης του Βασ.	20E	Κότινα Αρετή	20E
Ζιούλης Ιωάννης του Λαζ.	10E	Στεργιούλης Κων/νος	30E
Ελένη Λαφύρη Παναγιώτου	20E	Γλυκερία Γιαννούλη-Κοταδήμου	20E
Στρατσιάνης Νικόλαος	20E	Νάκος Κων/νος του Νικ.	50E
Σαμαράς Πέτρος	20E	Κοτούλα Τριανταφυλλιά	50E
Πάσιας Λάζαρος	20E	Κοντοδήμος Δήμος	15E
Γιώτη Σούλα	15E	Πλεσίτης Λάμπρος	10E
Νάκος Δημήτριος του Παντελή	30E	Βαδάσης Πασχάλης	20E
Τζίνας Ευάγγελος του Αποστ.	20E	Τζίνας Κων/νος του Ευάγγ.	20E
Αργυρίου Κων/νος	50E	Παστρουμάς Χριστόφορος	30E
Τσιάτσιος Κων/νος του Ζήση	20+15E	Ζαμάνης Ανδρέας	50E
Κυρίτσης Σπυριδών	50E	Γκούτσιος Δημήτριος του Ευαγγ.	20E
Κυρίτσης Νικόλαος	10E	Κουκούμης Κων/νος του Αποστ.	20E
Γιώτης Γεώργιος	10E	Παναγιώτου Κασσιανή του Φώτη	20E
Τζιμοτόλης Μιχάλης	10E	Γαλάνη-Παπαδήμα Φρόσω	15E
Κυρίτσης Αθανάσιος	20E	Γκούτση Γεωργία του Ηλία	20E
Τέλλης Δημήτριος του Κων/νου	20E	Γκουγκέτας Κων/νος	15E
Αθανασίου Βασίλειος	50E	Διούμη Βικτώρια-Γκουγκέτα	15E
Εξάρχου Βασίλειος του Νικολ.	20E	Τέλλη Βικτώρια	20E
Τσιάτσιος Παντελής του Ηλία	20E	Τζίνα Αγγελική του Θωμά	25E
Παναγιώτου Νικόλαος	20E	Κουκούμης Κων/νος του Δημ.	100E
Μακρυγιάννης Αλέξανδρος	10E	Γαλάνης Απόστολος	100E
Μακρυγιάννης Χρήστος του Οδ.	30E	Νταγκοβάνος Θεοδόσης	10E
Κοταδήμος Αθανάσιος	50E	Γκούτσιος Βασίλειος του Χρ.	100E
Τσιάτσιος Ζήσης του Κων/νου	20E	Κοταδήμος Ανέστης	100E
Μακρυγιάννη Σπυριδούλα Τζοβάρα	30E	Παπανικολάου Θεόδωρος	50E
Εξάρχου Ζαχαρίας	20E	Παπανικολάου Γεώργιος του Αριστ.	100E
Γελαδάρης Γεώργιος	5E	Παναγιώτου Κασσιανή του Φώτη	30E
Τζίνας Νικηφόρος	50E	στην μνήμη του άντρα της Φώτη Παναγιώτου.	
Πασσιάς Ανέστης	10E		

ΞΕΝΩΝΑΣ · ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΜΕ ΝΕΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ · ΧΑΣΑΠΟΤΑΒΕΡΝΑ

“ ΤΟ ΚΕΡΑΣΟΒΟ ”

ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΜΕ ΝΕΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

ΠΛΗΡΟΦ.: **ΝΙΚΟΣ ΔΗΜΑΚΗΣ**

ΤΗΛ.: 0655-24215

“**ΕΠΙΠΛΑ ΑΡΜΟΝΙΑ**”

ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΕΠΙΠΛΩΝ

ΝΙΚΟΣ ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Λένορμαν 166, Αθήνα

(Έναντι Super Market Γαλαξίας)

Τηλ.: 51.54.224 / 094 4332765

093 2649318

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΤΣΟΥΚΑΣ

ΕΠΙΠΛΑ **UNIQUE**

21ο χλμ. Λεωφόρου Μαραθώνος,

190 09 Πικέρμι Αττικής

Τηλ.: 60.39.635, 60.39.636, Fax: 60.39.694

<http://www.dataunion.gr/clientrs/unique>

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ
DEUTSCHES SPRACHINSTITUT EULENSPIEGEL
ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΓΚΑΙΤΕ

Διεύθυνση: ΓΚΟΝΤΟΥ ΜΑΡΙΑ

Πτυχιούχος Γερμανικής Φιλολογίας Παν/μίου Αθηνών

Φιλοκτήτου 96 - ΙΛΙΟΝ

Τηλ./fax: 01-26.28.091, 25.86.298

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΩΝ ΑΣΗΜΙΚΩΝ

Γεώργιος Χ. Χαρισιάδης

Χιλλ 2 Πλάκα, 105 58 - Αθήνα, Τηλ.: 32.22.249

ΒΑΣΙΛΗΣ Δ. ΠΑΣΙΑΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Ελπίδος 7 - Εμπ. Κέντρο «Ηλιοτρόπιο»

Δέχεται 9-12.30 π.μ. & 5.30-9.30 μ.μ.

Τηλ. Ιατρείου: 60.81.758 - Τηλ. Σπιτιού: 60.02.264

ΑΝΘΗ - ΦΥΤΑ

ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

Καρτερίας 22 - Άνω Κυψέλη - Τηλ.: 86.28.224

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

ΜΕΛΕΤΕΣ-ΕΠΙΒΛΕΨΕΙΣ-ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ

ΑΔΕΙΕΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ-ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΑ

Ι. ΒΙΤΤΩΡΑΤΟΥ - ΣΚΑΛΩΜΕΝΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ Ε.Μ.Π.

ΓΡΑΦ.: ΑΝ. ΜΟΥΣΤΑΚΑΤΟΥ 4 - ΑΧΑΡΝΑΙ - ΤΗΛ. 24.45.870

ΟΙΚ.: ΙΩΝΝΙΝΩΝ 17 - ΙΛΙΟΝ - ΤΗΛ. 26.26.814 ΚΙΝ.: 0977-23.43.29

ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΝΤΑΓΚΟΥΒΑΝΟΥ

ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

Χίου 14 - Περιστέρι, τηλ.: 57.39.804

Λ. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΓΕΝΕΙΑΤΑΚΗ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Παναγή Τσαλδάρη & Ζήνωνος 1 - Περιστέρι

Τηλ. Ιατρείου 010.5742295 - 097.3029101

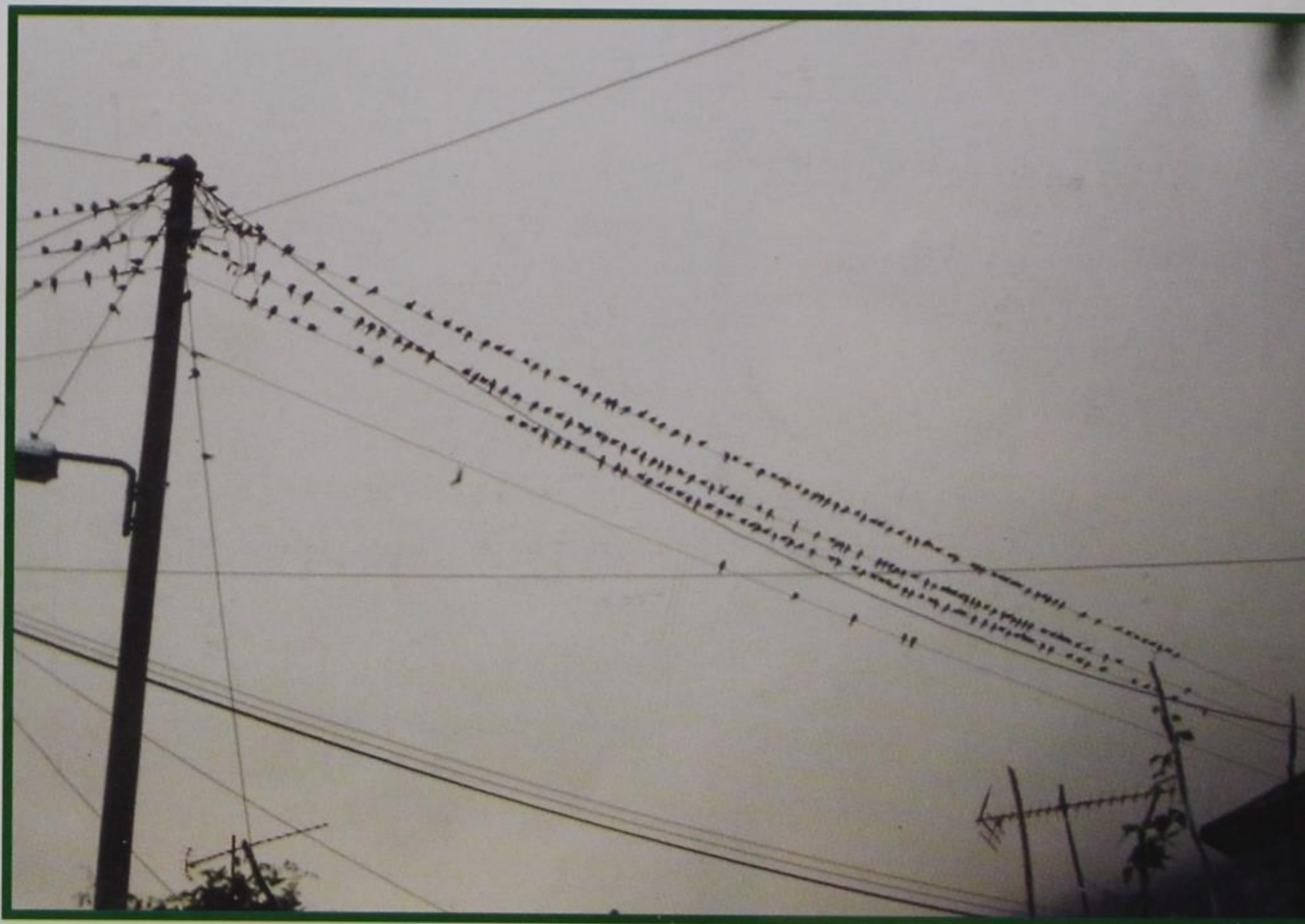
ΔΙΑΦΗΜΙΖΕΣΘΕ ΣΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ · ΘΑ ΣΑΣ ΔΟΥΝ ΟΙ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΑΛΛΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ · ΕΧΕΤΕ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΣΤΗΡΙΖΕΤΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΦΙΛ. ΣΧΟΛΗ - ΛΑΟΓΡΑΦ.

453 32

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΤΑ ΧΕΛΙΔΟΝΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ, ΕΤΟΙΜΑΖΟΝΤΑΙ ΓΙΑ
ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΤΟΥΣ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ.

ΟΙ ΦΩΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟΥ ΚΑΜΕΡΑΜΑΝ-ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΟΥ ΜΑΣ ΜΙΛΤΙΑΔΗ ΝΤΑΓΚΟΥΒΑΝΟΥ

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφεία Κ.Ε.Μ.Π.Α.
Αριθμός Άδειας 3712

ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 3655 ΚΕΜΠΑ